

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

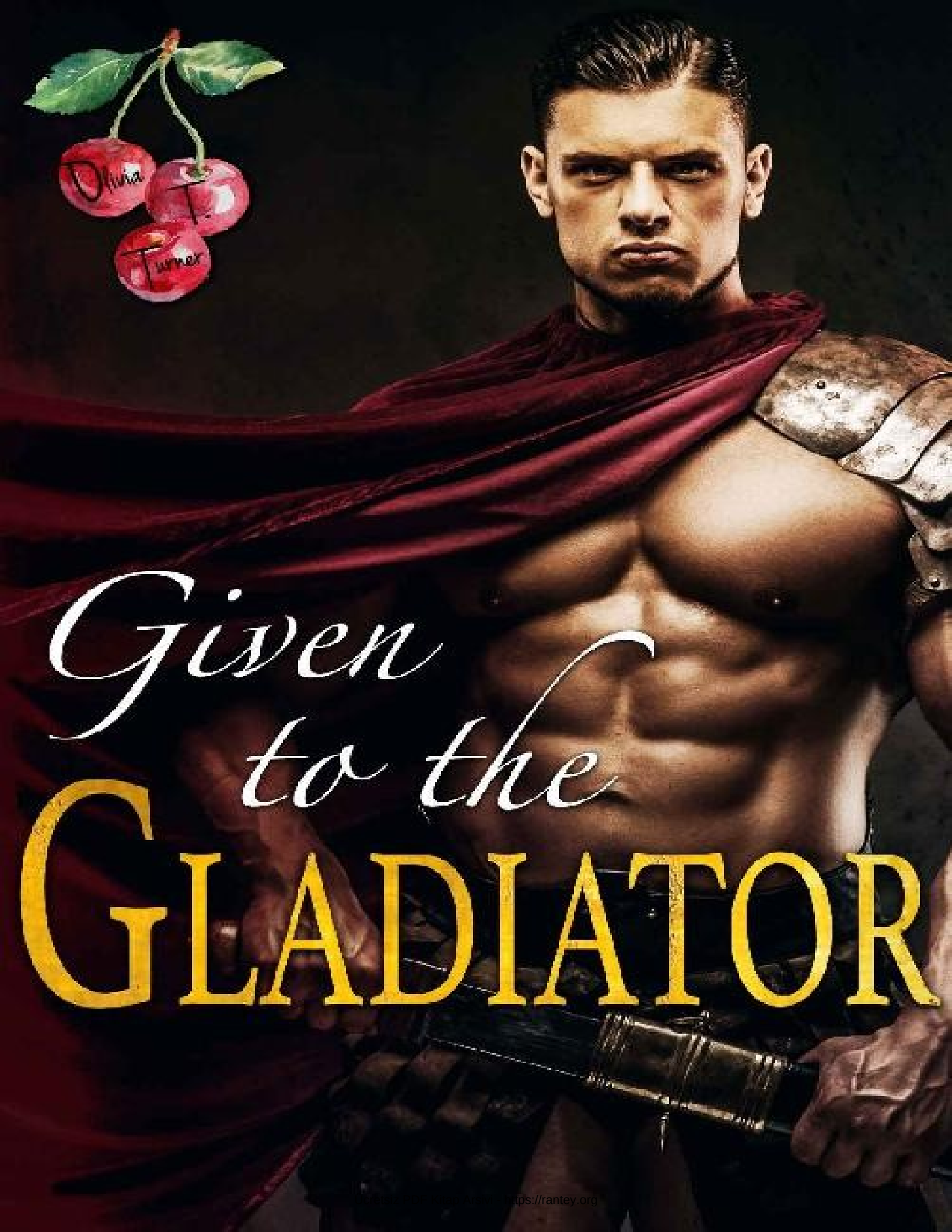
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

*Given
to the*
GLADIATOR

GLADYATÖRE VERİLEN

OLIVIA T. TURNER

İÇİNDEKİLER

[Telif](#)

[Hakkı](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Sonsöz](#)

[Çekinmeyin. Gel beni takip et...](#)

[Gelin ve özel Facebook Grubuma katılın! OTT ile](#)

[Takıntılı Olun](#)

[Sesli Kitaplar](#)

Telif hakkı © 2020 Olivia T. Turner'a aittir.

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü yazarın yazılı izni olmaksızın e-posta, fotokopi, baskı, kayıt veya herhangi bir bilgi depolama ve erişim sistemi dahil olmak üzere elektronik veya mekanik herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz veya iletilemez. İzin talepleri için Olivia@oliviattturner.com adresine e-posta gönderebilirsiniz.

***Lütfen yazarın emeğine saygı gösterin ve bir kopyasını satın alın.
Teşekkürler!***

Bu bir kurgu eseridir. Yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar, işletmeler, şirketler, yerler veya kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

www.OliviaTTurner.com

Editör Karen Collins Düzenleme
Kapak Tasarımı Olivia T. Turner

*Marie'ye,
Peřtamal giyen bir adama kim karşı koyabilir ki?*

BİRİNCİ BÖLÜM

Elovissa

"LÜTFEN ANNE," DIYE YALVARIYORUM. "BANA BUNU YAPTIRMA."

Homurdanarak korseyi kaburgalarımı ezene kadar sıkıyor.

"Yeter, Elovissa!" diye bağıırır. "Bunu daha fazla dinlemeyeceğim. Manius senin için uygun bir koca olacak. Elimizden gelenin en iyisi o ve baban seni evlendirmek için hatırı sayılır bir çeyiz ödedi."

"Ama ben onu *sevmiyorum*," diye irkiliyorum, kadın korsenin üst kısmını sıkarak beni zedelemeye çalışıyor. "Kötü biri ve iğrenç kokuyor."

Bu geceyi her düşündüğümde ağlamak istiyorum. Düğünü. Düğün gecemizden sonrasını. Bana yaptıracığı şeyleri.

"Lütfen, anne." Gözyaşları şimdi dökölüyor, özensiz ve çaresiz. "Manius'la evlenmek istemiyorum. O çok yaşlı ve beni korkutuyor."

"O senin karnını doyuracak ve başını sokacak bir çatı sağlayacak. Dürüst olmak gerekirse Elovissa, Roma İmparatorluğu'nda seninle evlenecek kadar aptal birini bulduğumuza şaşırdım. Bir kadının yeri hakkında hiçbir fikrin yok."

"Benim yerim onun yanı değil."

"Öyle!" diye bağıırıyor korsenin son ipini bağlarken ve resmen tüm gövdeyi morartıyor. Manius bu gece onu çıkaracak ve siyah ve mavi deriden başka bir şey bulamayacak. Belki bu beni kurtarır.

"Senin yerin babanın uygun gördüğü yerdir ve o senin için Manius'tan daha iyi bir eş olmadığına karar verdi. Bu konuda bize itaat edeceksin Elovissa, yoksa terk edilip köle olarak satılacaksın. Söz dinlemeyi reddeden bir kızın herkese faydası olmaz."

"Korkuyorum," diyorum, saçımdaki düğümleri çözmeye başlarken titriyorum.

"Her kadın düğün gecesinde korkar." Fırçayı aşağı doğru çekerek beni ağlattı. Saçlarım köklerinden çekiliyormuş gibi hissediyorum. "Gözlerini kapat ve bacaklarını aç. Gerisini o halleder."

Manius'un uzun yağlı saçlarının yüzüme düştüğünü, kaba ve iğrenç nefesinin dudaklarıma çarptığını, şişkin karnının beni yatağa bastırıldığını hayal ettiğimde ürperiyorum. Annem saçlarımı daha da sert bir şekilde çekerken gözyaşlarım sert ve hızlı bir şekilde yanaklarımdan aşağı süzölmeye başlıyor. Gözyaşlarım annemde sempati uyandırmıyor. Sadece öfke.

"Kes şu acınası gösteriyi," diye tıslıyor. "Bugün kadınlığa adım atıyorsun. Gözlerindeki o acınası yaşları sil ve öyle davran!"

Elimin tersiyle sildim ve gözlerimi kapadım, başka bir yerde olmayı diledim. Beni seven biriyle güvenli ve egzotik bir yerde. Ve benim de ona hayran olduğum biriyle. Beni dünyanın Manius'larından koruyacak kadar büyük ve korkutucu biriyle.

"Manius tüm Verona'daki en büyük üçüncü araziye sahip. Aç kalmayacaksınız, bu yüzden şikayet etmeyi bırakın."

Endişelendiğim şey yiyecek eksikliği değil. Onun için endişeleniyorum. Onun ilk gelini olmayacağım.

Duyduğum hikâyeleri düşündükçe titriyorum. Virunum'dan gelen genç gelin. Güzel yüzü ve muhteşem sarı saçları. Üç aydır Manius'un çiftliğinde yaşıyordu ve sonra gizemli bir şekilde ortadan kayboldu.

Aradan on yıldan fazla zaman geçti ama söylentiler hâlâ tazeliğini koruyor. Bazıları onun göğsüne bıçak sapladığını, bazıları onu kurtlar için dışarıda bıraktığını, bazıları da onu pişirip yediğini söylüyor. Ne olduğunu bilmiyorum ama devam kitabında öğrenmek için sabırsızlanıyorum.

Babam odaya giriyor, elini gergin bir şekilde uzun sakalında gezdiriyor. Bana karşı her zaman annemden daha yumuşak bir tutumu olmuştur, bu yüzden çaresiz gözlerle ona bakıyorum ve tüm babaların içinde bulunan koruyucu tarafa yalvarıyorum.

"Lütfen bana bunu yaptırma baba," diye yalvarıyorum. Annem fırçayı saçlarımdan daha sert çekiyor. "Bu adamdan korkuyorum. Son karısını yedi."

Babam elini kır sakalında gezdirirken başını sallıyor. "Dedikodular, canım. O böyle bir şey yapmadı."

"O zaman nerede?" Bu evde önümüzde apaçık duran şeyi görebilen tek kişi benmişim gibi hissederek soruyorum. "Virunum'daki gelini mi? Öylece toparlanıp eve yürüdüğünü mü söylüyorsun?"

"Bu uzun zaman önceydi," diyor sanki bu her şeyi açıklıyormuş gibi. "Bu gece evleneceksiniz ve bu son sözüm."

Annem kurdeleleri alırken yüzünde kendini beğenmiş bir gülümseme var. "Şimdi konuşmayı kes, çocuğum. Ve kafanı oynatma."

Sanırım düğün gününde çirkin görünmek isteyen tek gelin benim. Manius'un bana şöyle bir bakıp kafasını kocaman bir 'hayır'la sallamasını çok isterdim.

Ama annem güzellik konusunda oldukça yetenekli ve kasabada beni gören herkes yanımdan geçerken 'ooh' ve 'aah' diyor. Gözlerimin içine bakıp geleceğimin ne olacağını anladıklarında gülümsemeleri çabucak kayboluyor.

Bu adamla evlenemem. Evlenmeyeceğim.

"Harika görünüyorsun," diyor babam beni yemin töreninin yapılacağı kasabanın merkezine doğru toprak yolda yürütürken. "Annenin düğün günümüzde olduğu kadar güzelsin."

Şanslıydı ki, genç ve güzel gelinleri üzerinde deney yapan bir seri katille değil, düzgün ve onurlu bir adamla evleniyordu.

İnsanlar şenliklere koşuştururken demirci dükkânının yanında duruyoruz. Onların iyi dileklerini görmezden geliyorum ve dükkanın etrafında dolaşan başıboş tavuklara bakıyorum, hayatlarını değiştirmek üzere olan olaydan habersiz, yeri gagalıyorlar.

Annem bize katılmak için yanıma gelirken "Çene yukarı!" diye bağırıyor. Yoldaki bir su birikintisinin üzerinden atlarken yeni elbisesini tutuyor. "Ve yüzündeki o ekşi suratı da sil. Bunun bir kutlama olması gerekiyordu, ancak Manius'un şımarık, asi bir çocukla evlendiğini öğrendiğinde kutlama yapacağından şüpheliyim."

Üzerime çullanıp askıları çekiştirirken dudağımı ısırıyorum; elbisemin tenimi kesmeye başlamasını hiç umursamıyorum.

"Damat!" diyor panik içinde, Marius ve adamları yolun aşağısında yürürken.

Onu sümüksü beyaz togası içinde gördüğümde karnımı tuttum ve neredeyse kusuyordum. Delicesine sıkı korsem tarafından hapsedilmeseydi öğle yemeğim dışarı çıkacaktı.

"Düğünden önce seni göremez!" diye bağılıyor annem beni demirci dükkânının tahtalarına doğru iterken.

Onun görüntüsü beni panik moduna sokuyor. Nabzım hızlanmaya başladı. Aniden nefes alamadığım için tüm vücudum titremeye başlıyor.

Bunu yapamam. Bunu yapamam.

"Duvağım!"

Annemin çenesi sıkıştı. "Ah, Juno'nun inancı için," diye küfrediyor. "Hadi gidelim! Çabuk!"

Kolumu delici bir şekilde kavradı ve beni kasabanın kenarındaki evimize geri çekti.

"Bütün kasaba bekliyor olacak," diye mırıldanıyor beni evin içine çekerken. "Nankör çocuk. Senden kurtulduğum için mutlu olacağım. Beladan başka bir şey değilsin."

"Odamda," diyorum hızla küçük evimizin arka tarafına koşarken. "Ben takarım. Hemen geliyorum."

Kalbim küt küt atarken kapıyı kilitliyor, pencereye koşuyor ve mandalını açıyorum. Odamın etrafına son bir kez bakıyorum çünkü bir daha göremeyeceğim.

"Hoşça kal hayat," diye fısıldıyorum elbisemi yukarı kaldırıp pencereden dışarı çıkmadan ve Pegasus'un otlağında tembel tembel dolaştığı yere doğru koşmadan önce. Elbisemin ucu ve yeni beyaz ayakkabılarım çamura batıyor ama umurumda değil. Her şeyi mahvetmek iyi hissettiriyor. Marius'un benden çalmak istediği masumiyet örtüsünü kirletmek. Bunu vermek sadece bana ait ve ben onu seçmedim.

"Pegasus," diye fısıldıyorum ağır çiti sürükleyerek açarken. "Buraya gel oğlum!"

Tembel tembel yanıma geliyor, elime bakarak onun için ödül maması olup olmadığını kontrol ediyor.

"Adını hak etmenin zamanı geldi eski dostum," diye fısıldıyorum kulağına, kendimi sırtına atmadan önce. "Uç, Pegasus. Uç."

Kalçalarını sıkıp ona koşmasını söyledim, o da koştu. *Hızla*. Ağır toynakları, güçlü beyaz bacaklarının kuvvetiyle yere çarpıyor ve beni buradan uzaklaştırıyor. Beni özgürlüğe götürüyor.

"Elovissa!" diye bağıyor annem yatak odamın penceresinden dışarı sarkarken, öfkeli görünüyor. "Buraya gel seni nankör velet!"
Sadık atım beni götürürken arkamı dönüp ona dilimi çıkarıyorum.

Üç muhteşem gün boyunca özgürüm.

Ancak ayın dördünde biri beni yakaladı. Ailem değil. Marius değil.
Daha kötü biri. Bir köle taciri.

Ateşte tavşan pişirirken bana doğru yaklaştığını bile duymuyorum. Başımın arkasına vurup her şeyi siyaha çeviren sopayı hissetmiyorum bile.

Yakalandığımın farkına ancak Pegasus'un tepesinde şiddetli bir baş ağrısıyla uyandığımda varıyorum. Boynuma korsemden daha daraltıcı bir şey dolanmış, kalın bir demir tasma. Ağır bir metal zincir başımı aşağı çekmeye çalışıyor. Zincir bileklerime bağlı ve onlar da bir tür demir düzeneikle birbirine kilitlenmiş.

"Hayır," diye fısıldıyorum etrafıma baktığımda ve kızgın güneşin altında tökezleyerek ayaklarını sürüyen kölelerin yüzlerinde acı ve ıstıraptan başka bir şey görmediğimde.

"Güzel, uyanmışsın!" diyor siyah saçlı ve alnında sivri bir yara izi olan bir köle taciri iğrenç bir sırıtışla. Beni atımdan çekti ve bir gümbürtüyle toprağa düştüm. Ardından sandaleti geliyor, gülerken kaburgalarımın çarpıyor. "Ayağa kalk kızım. Artık bize aitsin."

Elindeki kırbaça bakarken yutkunuyorum. Başparmağı deriyi okşuyor, kullanmak için can atıyor.

Yeterince hızlı ayağa kalkamayınca deriyi fırlattı. Derinin başı elbisemi yırtıp sırtımı keserken acı ve dehşet içinde çığlık atıyorum.

Sadece sırıtıyor.

"Ayağa kalk.

Köle."

İKİNCİ BÖLÜM

Kaeso

Üç ay sonra.

"KAESO! KAESO!" KANLI KILICIMI KAVRARKEN KALABALIK SLOGAN ATIYOR VE yeni ölmüş cesedin üzerine basmak.

Kalan son adam gözlerinde panikle dönerken sertçe yutkunuyor. Ünümü biliyor. Artık tüm Roma biliyor.

Arenada doksan sekiz maç -Roma tarihindeki en uzun seri- ve ben hâlâ buradayım. Ve birkaç dakika içinde, o olmayacak.

Benden uzaklaşırken sandaletlerinin etrafında küçük toz bulutları uçuşuyor, yenilgi gözlerinden okunuyor. O da benim gibi bir köle. Muhtemelen derisinin koyuluğuna bakılırsa İmparatorluğun güney sınırlarından getirilmiş.

Acaba onun hikayesi de benimki kadar üzücü mü? Öldürülen aile. Çocukluk kaçırılması. Sadece bir kırbacın getirebileceği onlarca yıllık acı ve sefalet.

Bir önemi yok. O benim için ölümü bekleyen bir cesetten başka bir şey değil.

Tıpkı bu arenaya adım atan diğer tüm insanlar ya da hayvanlar gibi. *Benim* arenamda, şovumda bir dekordan başka bir şey değiller.

Onların hüznü hikayeleri benimle biter. Kılıcımın bir dilimiyle, mızrağımın ucuyla, ellerimin çıtırtısıyla son buluyorlar.

Suçlu hissetmiyorum. Onlara iyilik yapıyorum.

Yaşamaya bile değmeyen üzücü hayatlarına son verdiğim için bana teşekkür etmeliler.

Rakibim dönüp kaçıyor ama gidecek hiçbir yeri yok.

Kalabalık yuh alıyor.

Göğsümdeki deri zırhı çıkarıp kuma bırakırken sırtıyorum. Hınca hınç dolu Kolezyum'daki kalabalık, serin rüzgâr terli tenimi gıdıklarken tezahüratlarla patlıyor. Roma'da yaşayan herkes bu bulutlu yaz gününde burada. İmparator da dahil.

İmparator Vespasius lüks locasında, dağınık saçlarında altın bir taçla duruyor. Arenaya bakıyor, kollarından sarkan hafifmeşrep fahişeleri var. O kalpsiz bir hükümdar ve Roma halkı onun sorumsuz, bencil yöntemlerinden bıkmış durumda. Onun dünyanın en güçlü adamı olduğunu söylüyorlar. Yeterince yaklaşırsam kafatasını ezebileceğimi söylüyorum. Kimse benden daha güçlü değil.

Ben başımı sallarken o bana sırtıyor. Fahişeleri ölü gözlerle bakıyor, muhtemelen memleketlerini hayal ediyor ve neler olabileceğini merak ediyorlar.

Bunun gibi bir sürü kadın teklifi alıyorum. Ustam Septimus her savaştan sonra onları bana yığınla atıyor. Hepsini geri atıyorum. Hiçbirini kirletmekle ilgilenmiyorum.

"Bitirin işini!" İmparator Vespasius bağılıyor ve arenadaki herkes aynı fikirde. Benimle konuştuğuna şüphe yok. Diğer adamın hiç şansı yok ve bunu herkes biliyor. Ben onun bölüğündeki bir düzine kadar adamı tek elimle katlederken o geri çekildi. Geriye bir tek o kaldı.

Ona doğru yürümeye başlarken büyük yara izli omuzlarımı yuvarlıyorum.

Colosseum'un zemini de dahil olmak üzere girdiğim her odada en büyük adam benim. Burada dünyanın dört bir yanından gelen adamlarla dövüştüm ve hiçbirisi çeneme ulaşamadı. Ellerimde kafatasları ezdim ve ne kadar yediğimi izlemek için saatlerce etrafımda büyülenmiş insan kalabalıkları vardı.

Ayı dedikleri güçlü yaratıklar kadar iriyim ve eski Kartaca'nın güneyindeki karanlık yerlerden sürüklenen kaplan ve aslan denen dişli canavarlar kadar hızlıyım. Biliyorum çünkü silahlı ya da silahsız sayısız canavarla karşılaştım ve her seferinde galip geldim.

Doksan sekiz maç. Hepsi birbirine karışmaya başladı.

Septimus, 100 maç kazanırsam beni azat edeceğine söz verdi.

Özgürlük çok yakın.

Bu titreyen adamı öldürdüğümde, biraz daha yaklaşmış olacağım.

Ölü arkadaşlarından birine doğru koşuyor ve cesedin yanındaki mızrağı kapıyor. Ayaklarını dikip mızrağı homurdanarak bana fırlatırken vahşi ve gergin hareketler yapıyor.

Geldiğini gördüğümde neredeyse gülecektim. Bir çocuk kadar zayıf ve yavaş.

Mızrak yaklaşırken ısıklık çalıyor. Kenara çekilip onu havadan alıyorum. Kalabalık kükrüyor. Mızrağı elimde döndürüp kavradığımda sağır edici bir hal alıyor.

Adam kaçıyor.

Keskin metal kafaya nişan alıyorum ve homurdanarak mızrağı fırlatıyorum. Havada özgür bir kuş gibi süzülüyor ve adamın sırtına şiddetli bir *şangırtıyla* iniyor. Adam öne doğru düşüyor, mızraktan aşağı ve kuma doğru kayarken gevşiyor ve titriyor.

Altın cübbeler giymiş İmparatorumuza bakıyorum; ellerini çırpıyor ve halkının geri kalanıyla birlikte bağırıyor.

İki maç sonra özgür bir adam olacağım. Ne yapacağım? Ne yapabilirim?

İstenmeyen rüya tekrar aklıma giriyor... Onu uzaklaştırmaya çalışıyorum ama inatçı bir baş belası.

Girit açıklarında küçük bir adaya yelken açmak, suyun gözünüzü yaşartacak kadar mavi olduğu ve balık ve av hayvanlarının midenizi bir daha asla guruldatmayacak kadar bol olduğu bir yere. Göğsümü ağrıtabilecek kadar güzel bir eşle sevgi dolu bir aile kurmak. Oğullarımla birlikte hasat yapabileceğimiz tepelerde bir ev satın almak.

Başımı sallıyorum ve bu hayalleri bir kenara itiyorum. Ne oğulları? Hangi aile? Benim gibi adamlar öldürmek için yaratılmıştır, sevmek için değil.

Sonuçta bu sadece bir rüya.

Yüzüncü maçımı kazandığımda ne yapacağımı zaten biliyorum. Her zaman yaptığım şeyi yapacağım.

Öldüreceğim.

Burada, arenada.

Gladyatör olarak kalacağım ama en azından özgür olacağım.

Ve sevdiğim bir kadınla daha iyi bir yaşam hayallerinin rakiplerimle birlikte ölmesine izin vereceğim.

Ve sonra, gerçekten özgür olacağım.

"Kaeso Vinicius," diye bağılıyor ustam hücreme girerken. Kolezyum'un derinliklerinde diğer gladyatörlerle birlikte kalıyorum ama kendi odam ve yatağım olan tek kişi benim. Köle olmak kazandırmasa bile kazanan olmak kazandırıyor.

Septimus bana yiyecek dolu bir sepet fırlatırken yüzünde saf bir sevinç ifadesi vardı. "Beni tüm Roma'nın en zengin adamlarından biri yaptın."

Bir elmayı çiğnemeye başlıyorum, taze yiyeceklerin geri kalanına bakarken bir lokmada yarısını ısıyorum.

Elmanın diğer yarısını ağzıma atarken sırtarak, "Öldürmek insanı her zaman acıktırır," diyor. "Seni de azdırıyor mu?"

"Eğer sikini çıkarırsan, onu keserim."

Başını geriye atıyor ve bir kahkaha atıyor. İmparatorlukta başka bir köle efendisinin sikini kesmekle tehdit etseydi, kan revan içinde kalırdı ama Septimus'a bunun için çok fazla para kazandırıyorum.

"Sana teklif ettiğim her kızı geri çevirdin," diyor sırtarak. "Bu yüzden sana altı tane teklif ediyorum."

Başını koridora doğru eğip emirler yağdırmaya başlayınca gözlerimi deviriyorum. "Kızları buraya getirin!"

Birbiri ardına kızları hücreme iterken başımı sallıyor ve içimden küfrediyorum. Hepsi orada duruyor, önümde sınıyor ve önlerindeki canavara bakmamaya çalışıyorlar.

Onlara nasıl görüldüğümü biliyorum. Köle tacirleri gelip ailelerini katletmeden ve onları kaçırmadan önce köylerinin etrafında kovaladıkları güzel yüzlü çocukların tam tersiyim.

Kaba görünüşlüyüm. Kaba tenimin her yeri yaralı. Yakışıklı olmaktan çok korkunç.

İri ve güçlü ellerimi bir havuca doluyor ve kızların dehşet dolu gözlerinden kaçarken havucu ikiye ayırıyorum. Bana nasıl baktıklarını görmekten nefret ediyorum. Sanki onları yiyip bitirecek vahşi ve iğrenç bir canavarmışım gibi.

Septimus bunu bana neden yapıyor? Her birinin ne düşündüğünü biliyorum.

Hepsi tanrılarına onları bağışlamaları için dua ediyor.

Septimus kapıya yönelirken, "Sizi zafer ganimetinizin tadını çıkarmanız için yalnız bırakayım," dedi.

Kızlardan biri acınası bir inilti çıkarıyor ve gözlerimi ona dikiyorum. Güzel bir yüzü var ama gözyaşlarına karşı koyuyor. İki kişi daha ağlıyor, üçüncüsü de ağlamak üzere.

Arenada karşıma çıkan adamlar kadar korkmuş görünüyorlar. Bu bakışı iyi bilirim. Korku. Dehşet. Panik. Tanrılar tarafından bu yüzle lanetlendim. Bu grotesk vücutla. Gördüğüm herkes benden korkuyor. Baktığım herkes gözlerini kaçırıyor, onları bağışlamam için tanrılarına dua ediyor.

Nefret ediyorum.

Septimus neden bana böyle işkence ediyor? Önüme kimi koyarsa öldürürüm ve karşılığında tek istediğim yalnız kalmak. Bana bunu bile veremiyor.

"Onları da yanında götür," diye homurdanırken gözlerimi tekrar yemeğe dikiyorum. Kızlar rahat bir nefes alırken çıplak ellerimle birkaç ceviz kırıp ağzıma atıyorum.

"Hepsi bakire," diyor sırtarak. "Özellikle senin kızlığını bozman için satın alındılar."

Gözlerim onu delip geçiyor. İstemsizce bir adım geri atıyor ve yanındaki kılıcı okşuyor. Saldırmayı seçersem kılıcının hiçbir işe yaramayacağını biliyor, tıpkı kaplanları kafese kapatan adamların gerçekte kimin yetkili olduğunu bilmeleri gibi.

Septimus Roma'da zengin bir tüccarın oğlu olarak doğdu. Dünyanın uzak köşelerinden gelen altın elbiseler ve değerli mücevherlerle gösterişli giyinir. Zenginliği başkalarının sefaletinden geliyor. Ticaretle uğraşan bir köle tüccarı, bana iyi davranan tek kişi o, ki beni bu kafeste kilitli tuttuğu için bu çok şey ifade ediyor.

"Sana bir daha sormayacağım," diye uyarıyorum. "Çıkar onları."

Eğer bir çift masum genç gözün daha dehşetle dolduğunu görürsem, o zaman kendi kalbime bir kılıç saplayacağım. Buna daha fazla katlanamam.

"Dışarı! Dışarı!" Septimus kızları yakalayıp koridora geri fırlatmaya başlarken tersler.

Gözlerim en uçtaki kıza kayıyor ve ondan yayılan masumiyeti gördüğümde kalbim göğsümde sıkışıyor.

Daha önce hiç hissetmediğim bir açlık vücudumdaki her hücreye nüfuz ediyor. Hayatımda hiçbir şeyi bu kadar arzulamamıştım.

Hayır, istenen değil. *İhtiyacım var.* Eğer bu kıızı alamazsam, imparatorluğu ateşe vereceğim. Kılıcımı yaşayan her şeye saplayacağım. Beni ondan uzak tutmaya çalışan her şeyi öldüreceğim.

Vücudum kendi başına duruyor, onunla ilgili her şey beni daha yakına çekiyor, içine çekiyor.

Diğer kızlar gibi sinmiyor. Bu kız bana doğru bakıyor, meraklı bakışlarla beni izliyor. Sarı saçları dağınık. Onun süslü

Elbisesi kirli ve alt kısmı parçalanmış. Yeşil gözlerinin altında koyu halkalar var, ama içlerinde bir ateş var, köleliğin bile söndüremediği bir ateş.

"Dışarı dedim!" Septimus onu kolundan tuttuğu gibi tersledi. Onu benden uzaklaştırırken inliyor.

"*Bırak onu,*" diye homurdanıyorum, o kadar ilkel bir sesle ki ne dediğimi bile anlamıyorum.

o.

Septimus onu hemen serbest bırakır ve hücreden dışarı fırlar. Gözlerimdeki öfkeli bakış. Kız arkadaşşıma dokunmasının bedelini ödetmeden kapıyı çarparak kapatıyor ve kilitliyor.

"Sonunda beğendiğin bir tane bulduğumuza sevindim Kaeso," diyor gergin bir gülümsemeyle. "Masumiyetinin tadını çıkar."

Hemen oradan ayrılır. Bu demir kafesi yıkma ve onun hakkında o müstehcen şekilde konuştuğu için boğazını sıkma arzusu güçlüdür, ancak onun yanında kalma isteği kadar güçlü değildir.

Her yerimi istila ettiğini, beni dönüştürdüğünü, yeni bir şeye dönüştürdüğünü hissediyorum. Bu kıza olan saplantısı her şeyin üstünde olan bir adama.

"Korkma," diye fısıldıyorum yavaşça ona doğru yürürken. Zar zor göğsüme geliyor. O kadar küçük ki. O kadar mükemmel ki.

"Korkmuyorum," diyor gözlerimin içine bakarken, beni görmek için başını geriye doğru eğiyor.

O gözler... sert ve kaba dış görünüşümün ötesine bakıyor ve ruhumu görüyor gibi görünüyorlar. Onu kavlıyor, ele geçiriyor, kendisinin olduğunu iddia ediyor.

Zaten onun. *Ben* zaten onunum.

Ona bakmadan duramıyorum. Gördüğüm en güzel şey o.

En narin ipek kadar yumuşak görünen kusursuz bir cilt, olgun ve sulu bir şeftali kadar tatlı dudaklar, dokunacak kadar şanslı her erkeğin tüylerini diken diken eden saçlar.

Ona bakarken ellerim iki yanımda titriyor. O buraya, bu hücreye ait değil. Tanrıçalarla birlikte Olimpos'a ait. Venüs'ün yanına.

İşte o zaman anladım... Bu o olmalı.

"Venüs?" Derin ve titrek bir sesle soruyorum.

O yeşil gözler şaşkınlıkla buruşuyor. "Hayır." Minik sesi kalbimin savaşa koşan bir lejyon atın toynakları gibi güm güm atmasına neden oluyor.

"Sen bir tanrıça mısın?" diye sordum. Ona uzanıyorum ve sonra titreyen ellerimi bırakıyorum. Benim gibi sefil bir yaratık tarafından dokunulamayacak kadar mükemmel.

"Değilim. Ben bir köleyim. Senin gibi."

Vücudumu ele geçiren huşu yerini hızla kontrol edip edemeyeceğimi bilmediğim vahşi bir öfkeye bırakıyor. Bir köle mi? Onun saf teninde kirli ellerini gezdiren diğer erkeklerin düşüncesi beni öfkeliendiriyor. Dışlerimi sıkarken içimi bir sıcaklık kaplıyor, hepsini avlamak ve mümkün olan en şiddetli şekilde bedelini ödetmek istiyorum. Bu kıza sadece ben dokunabilirim. Kirlenmek için sadece benim.

"Artık bir köle değilsin," diyorum, ona, kendime ve Olimpos'taki tanrılara yemin ederek. "Sen bana aitsin."

"Şimdi de kölen mi oldum?" Ayaklarımın dibine atılan diğer kadınlar gibi sinmiyor. Çenesi gururla dikiliyor, parlak yeşil gözleri bana bakarken meydan okuyor.

"Hayır," diyorum nazikçe saçlarına uzanırken. İpeksi sarı tellerin parmaklarımın arasından düşmesine izin verirken gözleri benimkilerden hiç ayrılmıyor. "Ama sen bana aitsin. Bir daha hiçbir erkek sana dokunamayacak ya da bakir bedenine şehvetle bakamayacak, yoksa yemin ederim ki ben, Kaeso Vinicius, onların gözlerini kafataslarından çıkarır ve ruhlarını bedenlerinden koparıyorum. Başka bir erkeğin benim olana dokunmasına izin vermeden önce Roma'yı yerle bir edeceğim."

Gözleri dev kollarımda gezinirken ıslak ve nemli hava kuru bir sıcaklıkla doluyor. Uzun zaman önce unutulmuş savaşıardan kalma yara izleri ve bana karşı duracak kadar aptal olan uzun zaman önce ölmüş rakiplerin yaralarıyla kaplılar. Her zaman hemcinslerimden birkaç kafa üstün oldum. Çocukken bile.

Köle tacirleri her zaman gücümnden yararlanırdı. Tarlalarda arabaları saatlerce çektim, öküzlerden bile daha uzun süre dayandım. Havanın nefes alınamayacak kadar yoğun, sıcağın ise insanı ağlatacak kadar kavurucu olduğu karanlık madenlerin derinliklerinde taş kırdım. Colosseum'un kumlarını kırmızıya boyayarak sayısız savaşçıyı ve dünyevi olmayan canavarı öldürdüm. Bütün bunları efendilerim için yaptım, ama yapmayacağım şey, yapmayı *reddettiğim* şey, bu tanrıçayı geri vermek. Onu benim sahiplenici ellerimden geri almak için Spartalı askerlerden oluşan bir lejyon göndermek zorunda kalacağlar.

"İstersen tüm dünyayı yakıp kül edebileceğinden hiç şüphem yok," diyor koca elimi avuçlarının içine alırken. "Böyle ellerle Jüpiter'in kendisi bile ayaklarının altında titrerdi."

Parmak uçlarını devasa eklemlerimin üzerinde gezdirirken kalbim savaş

tamtamları gibi çarpıyor. Minik, ince eli bir ocuęunkine benziyor.

benimkine.

"Gladyatör müsün?"

"Öyleyim." Benim sesim onunkine kıyasla çok derin ve kaba. Benimki vahşi bir devin homurtusu gibi, onunki ise Calliope'nin ya da diğer dokuz ilham perisinden birinin tatlı şarkısı gibi. Kelimelerin onun büyüleyici pembe dudaklarında şekillenmesini izlerken kalın derim ürperiyor ve bedenim titriyor.

"Roma'nın ünlü gladyatörlerini duymuştum. Dünyanın en acımasız savaşçılarının hakimiyet ve şöhret için savaştığı yer."

"Tüm zamanların en baskın gladyatörüne bakıyorsunuz."

Yara izleri ve her şeyiyle kaba yüzümü incelerken sertçe yutkunuyor. "İnsanları öldürdün mü?"

"Evet. Birçok."

"Ama beni öldürmeyeceksin?"

Ondan dalga dalga akan saflığa bakarken çenem sıkılıyor. Nasıl olur da biri bu güzelliği dünyadan çalmak isteyebilir?

Gördüğü her şey karşısında gözlerinin ışıldamasını, gülümsemesinin genişlemesini ve o parlak beyaz dişlerini ortaya çıkarmasını istiyorum. Gözlerinin kapalı, teninin soğuk olduğunu düşünmek, varlığından bile haberdar olmadığım bir dehşetle ürpermeme neden oluyor.

"Artık senin koruyucun benim," diyorum kalın dizlerimin üzerine çökerek. Bu kadar alçakta bile başım hâlâ onunkinden yüksek. "Yemin ederim, Venüs'üm. Seni koruyacağım."

Uzanıp elinin tersini sakallı yanağımda gezdirirken sertçe yutkunuyor. Gözleri benimkilere kilitlenmiş durumda ve beni incelediğini, ben onun ırzına geçmeden önce bunun bir numara olup olmadığını anlamaya çalıştığını söyleyebilirim.

"Ama neden?" diye soruyor yeşil gözlerindeki şaşkınlıkla. "Ben Venüs değilim."

Ben sadece bir köleyim. Bana söylenene göre sefil ve nankör bir çocukmuşum."

"Bunu sana kim söyledi?" Dişlerimi sıkarak tıslıyorum. Güzelliğime böyle bir şey diyenin yakasına yapışmak isterdim.

"Geçmişimden insanlar," diyor. "Orada kalacak insanlar. Ben Venüs değilim."

"Ama öylesin," diyorum çaresizce, görmesini sağlamak için. "Tanrıça senin yozlaşmış güzelliğini görse oracıkta kendini öldürürdü. Sen benim Venüs'ümsün. Artık tapınılacak tanrıçamsın. Senin adın ne?"

"Elovissa," diyor. O pırıl pırıl beyaz dişlerinin ardında ıslak pembe dilinin titreşimini gördüğümde sikiğim sertleşmeye başlıyor.

"Gel Elovissa," diyorum tekrar ayağa kalkarken. "Yorgun görünüyorsun. Köle olmanın kolay olmadığını biliyorum ama sana söz veriyorum, o günler geride kaldı."

Gözleri etkileyici olmayan hücremde gezinirken şüpheci görünüyor. Köşedeki su kovaları, samandan yapılmış yatak, bizi kilitleyen demir kafes.

"Çok yorgunum," diye fısıldıyor bana bakarken. İşte o zaman gözlerindeki yorgunluğu, kemiklerindeki bitkinliği görüyorum. En son ne zaman iyi bir uyku çektiğini merak ediyorum.

"O zaman uyu," diyorum elini tutup onu yatağıma götürürken. "Güvendeymişsin gibi uyu, çünkü sonunda güvendesin."

Kendisi için yeterince iyi olmayan ince battaniyelerin üzerine uzanırken iç geçiriyor. Onu Roma'nın en iyi ipekleri ve malzemeleriyle kuşatacağıma yemin ediyorum. Bir gün ona hak ettiği tüm lüksü sağlayacağım.

İçimdeki koruyucu canavar, dizlerini göğsüne çekerek top gibi kıvrılmasını izliyor. Kirli elbisesinin altında poposunun kıvrımını gördüğümde boğazımdan derin bir inilti yükseliyor. Orada ne cazibeler yatıyor...

Kendimi çelikleştiriyorum ve sert horozumun zonklamasını görmezden gelmeye çalışıyorum - imkansız bir görev. Venüs'ümün uykuya ihtiyacı var. Ona istediği her şeyi, vücudunun ihtiyaç duyduğu her şeyi vermek istiyorum ama şu anda sadece endişesiz bir dinlenmenin getirebileceği türden bir rahatlamaya ihtiyacı var.

Bütün gece burada durup uykusunun her saniyesini izlemeyi planlıyorum ama o yarı kapalı gözlerle bana dönüyor.

"Benimle yatabilir misin?" diye fısıldıyor.

"Ne istersen yaparım Venüs'üm," diyorum yatağa tırmanırken, yatağı kaydırıp vücudumun muazzam ağırlığıyla onu yukarı kaldırırken.

"Sadece birinin bana sarılmasına ihtiyacım var," diyor duvara doğru dönerken. "Beni tutabilir misin?"

"Seni zaten kalbimde taşıyorum," diye fısıldıyorum büyük bir kolumu ona sararken. "Bedenini de tutabilirim."

Minik elleriyle bileğimi kavırıyor ve beni hiç bırakmayacakmış gibi kolumu kendine doğru çekiyor. Bırakmaması için tanrılara dua ediyorum.

Vücudunun gevşemesi ve nefes alışının derinleşmesi uzun sürmedi. Ait olduğu yerde, kollarımda güvende, derin bir uykuya daldı.

Sonraki harikulade saatleri saçlarının sarhoş edici kokusunu içime çekerek, göğüslerinin etli bolluğunu kolumda hissederek ve tanrıları memnun etmek için ne yaptığımı merak ederek geçiriyorum ki bana bu bakire kurbanı sunsunlar.

Sikim kuduruyor, ama onu uzak tutuyorum, bu bakir güzelliği henüz kirletmek istemiyorum. Bunun için çok zamanım olacak. Ama şu anda, benden istediği gibi ona sarılmak istiyorum.

Saatler sonra sırtını döndüğünde ve bana onun ruhani yüzünün sakın güzelliği ikram edildiğinde, aşık olduğumu biliyorum. Sabah güneş koridordaki tek pencereden içeri girene kadar yanaklarının narin kıvrımını, dudaklarının olağanüstü tonunu, kapalı gözlerinin dinginliğini izliyorum.

Ve hayatımda ilk kez kaybedecek bir şeyim var.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Elovissa

"NE ZAMANDIR BENİ İZLİYORSUN?" GÖZLERİMİ AÇTIĞIMDA SORUYORUM
Sabah olduğunda Kaeso'nun sıcak ve koruyucu bakışlarının üzerimde
gezindiğini görüyorum. "Fazla uzun sürmez," diye fısıldıyor.

"Bütün gece mi?" Şaka yapıyorum ama çenesindeki sertlik onu ele
veriyor. Bana her zaman bir erkeğin bana bakmasını hayal ettiğim gibi
bakıyor. Sevgiyle. Hayranlıkla. Manius'un bakışları gibi derimin altına
sızan bir ürküntüyle değil.

"Seni sonsuza kadar izleyebilirim," diye fısıldıyor kalın parmaklarıyla
yüzümdeki bir saç telini nazikçe geri çekerken.

Bu adam şimdiye kadar gördüğüm en güçlü varlık ama yine de bana
karşı bir annenin yeni doğmuş bebeğine davrandığı kadar nazik. Böylesine
kaba, vahşi bir adamın bu kadar şefkatli ve narin olduğuna tanık olmak
kalbimi ısıtıyor. Ormandan alındığımdan beri tanık olduklarımdan çok
farklı.

Evden ayrıldığımdan beri ilk kez iyi kalpli ve şefkatli bir adamla
tanıştım. Böyle olmak zorunda değil. Ben bir köleyim. Bana ne isterse
yapabilir. İstedığı kadar kaba ve barbar olabilir. Bu onun hakkı.

Ama o bunun yerine beni sevmeyi ve bana tapınmayı seçiyor.

Ne yazık ki bu acımasız dünyada onun gibi çok fazla adam yok.

Yatakta kayıyorum ve uzun, sert bir çubuğun kalçama bastırıldığını hissediyorum. İlk başta bunun kemerinden sarkan bir silah olduğunu düşünüyorum, ama içine doğru ittiğimde inliyor ve bunun onun yüksek erkekliği olduğunu anlıyorum.

Tabii ki, bu inanılmaz büyüklükteki bir adamın aynı derecede *büyük* bir üyesi olurdu, ama Vesta'nın ayağına göre, bu *büyük*. Ve *kalın*.

Çekirdeğimden kadınlığıma doğru yayılan bir sıcaklık gönderiyor ve onu ihtiyaçla ısılatıyor.

Benimki gibi küçük bir bedene böyle canavarca bir üyenin nasıl sığacağını bile bilmiyorum ama içimde derin ve karanlık bir şey nasıl sığabileceğini keşfetmek istiyor.

"Nereden geliyorsun, Venüs'üm?" diye fısıldıyor hayranlık dolu, derin ve hırçın bir sesle. "Tanrılar seni buraya benim için mi gönderdi?"

Başımı sallıyorum ve ona düğünü, kaçışı, kaçırılmayı anlatıyorum. Olaydan beri kimseyle açıkça konuşmamıştım ama şimdi her şey dökülüyor. Nedense burada, Kaeso'nun güçlü kollarında kendimi güvende hissediyorum. Annemin bana Marius'la isteyerek ya da istemeyerek nişanlanacağını söylediği günden beri kendimi bu kadar güvende ve korunmuş hissetmemiştim.

"Haftalarca yürüdük." Sadece o amansız güneşi, acımasız su toplamalarını, kırbacın korkunç şaklamasını ve ardından gelen kör edici acıyı düşününce bile yorgun kemiklerimi korkunç bir ürperti sarıyor. "Yaklaşık iki yüz kişiydik. Erkekler, kadınlar, çocuklar. Sanırım İmparatorluk sınırları dışındaki bir köyden çalınmışlardı. Konuştukları dile bakılırsa muhtemelen Germania'dan. Hiçbirini anlamadım."

Öfkesi durdurulamaz bir dalga gibi üzerinden yuvarlanırken büyük eli yumruk haline geliyor. Bu adamın bana zarar vereceğine inanmasam da korkudan titrediğimi hissediyorum. Ama yine de onunki gibi ilkel bir öfkenin etrafında olmanın verdiği bir tedirginlik var. "Sana zarar verdiler mi?"

Gözlerimden yaşlar gelirken başımı sallıyorum. Tüm acı, işkence ve dehşet boyunca hiç ağlamadım. Başımı dik tuttum ve işkencecilerimin acımasız gözlerinin içine baktım, onlara kırıldığımı görme zevkini tattırmak istemedim. Ama şimdi, Kaeso'nun yanında güvendeyken, gözyaşlarımı tutamıyorum.

"Sana... *dokundular* mı?" Sesindeki kuduz hırıltı aklı başında her kadının kaçmasına neden olurdu ama bu beni ona biraz daha yaklaştırıyor. "Bir kocanın karısına dokunması gerektiği gibi mi?"

Yanaklarım kızarıırken başımı sallıyorum. "Hayır," diye fısıldıyorum ve vücudundaki gerginlik sanki bir vanayı çevirip basıncı boşaltmışım gibi

serbest kalıyor. "Bir kadın emin olmak için kontrol etti..."

Parçaları birleştireceğini umuyorum, böylece söylemek zorunda kalmayacağım, ama o sadece o büyük nazik kahverengi gözleriyle bana bakıyor.

"...kızlığının bozulmamış olduğunu." "Ve öyle miydi?"

Gözlerindeki yoğun merak beni bir kahkaha atmaya itiyor.

"Bu özel bir konu," diyorum elimi sıcak teninin altında taş gibi hissettiren kolunda gezdirirken. İçimi yakan merak daha da artınca kendimi kötü hissediyorum. "Evet. İyi bir kız oldum."

Rahatlamış bir şekilde gülümserken o sert bakışları hafifliyor. Sıcak ve rahatlatıcı yüzünün her santimini incelerken ben de gülümsemekten kendimi alamıyorum. Uzun zamandır unutulmuş savaşımlardan kalma yara izleriyle kaplı.

Parmaklarımı her bir yara izinin üzerinde gezdirirken gözlerini kapatıyor ve keyifle iç çekiyor. "Çok şey yaşadın," diye fısıldıyorum alnından başlayıp kirli yanağının üst kısmına kadar uzanan uzun yara izini takip ederken. "Trajik hikayen teninde yazılı. Acıttılar mı?"

"Evet, ama bununla başa çıkabilirim. Acıyla her zaman başa çıkabildim." Yanağımı kavrayıp başparmağını dudaklarımda gezdirirken nefesini içine çekiyor. "Ama korktuğum bir acı var. Senden ayrı kalmanın acısı. Benim gibi bir canavar bile böyle bir acıyla başa çıkamaz."

Bileğini kavıyorum ve başparmağını tekrar dudaklarımda gezdirdiğinde öpüyorum. "O zaman birlikte kalalım."

"Seni gördüğüm anda buna karar vermiştim," diyor bana yaklaşırken, o kocaman alet bir kez daha bana doğru bastırıyor. Nefesimin hızı artıyor, kalbimin şiddeti yükseliyor. Bu adamla bu yatakta olmak hoşuma gidiyor.

"Ne zamandır buradasın?" Onun hakkında her şeyi bilmek isteyerek soruyorum.

"Bilmiyorum," diye fısıldıyor. "Ama içeri girdiğimde saçımda beyaz, yüzümde çizgiler yoktu."

Gülümseyerek elimi tuzlu ve biberli saçlarında gezdiriyorum. "Saçını beğendim."

Gözlerinin yanındaki kırışıklıkları izlediğimde inliyor. "Çizgileri seviyorum."

Bileğimi kavıyor ve bir öpücük için yeterince yakınımaya eğiliyor. "Senden hoşlanıyorum," diyor derin, gırtlaktan gelen bir sesle ve bacaklarımda arasında bir sıcaklık titreşimi gönderiyor.

Delici kahverengi gözlerine bakarken dudaklarımı yalıyorum. Bu kadar güçlü bir adamın altında olmak tahrik edici. Onun gibi erkeklerin gerçek hayatta var olduğunu hiç bilmiyordum.

-Herkül'ün ete kemiğe bürünmüş hali gibi güç ve hakimiyetle dolup taşıyor.

Onun sert erkeksi kokusundan aldığım her nefeste aklım kirli yerlere gidiyor. Parmak uçlarımı, görüldüğü kadar sert olan geniş göğsünde gezdiriyorum. Üzerinde eski bir toga örtülü, sakladığını bildiğim kaslarını ve daha önce gördüğüm her şeyden daha seksi bulduğum çok sayıda yara izini gizliyor.

"Onlardan nefret ediyor musun?" Biraz daha konuşarak cinsel arzularımın dikkatini dağıtmaya çalışarak soruyorum. "Seni kaçırان adamlardan mı?"

Başını sallıyor, gözleri inançla dolu. "Hayır. Hiç de değil."

"Neden?" Onun kadar vahşi bir adamın, özgürlüğünü çaldıkları için hepsine bedel ödetmek isteyeceğini hayal ediyorum. Bu hiç mantıklı değil.

"Beni bu ana onlar getirdi, Elovissa. Onlar beni sana getirmişken onlardan nasıl nefret edebilirim?"

Onun sahiplenici bakışları altında bedenim karıncalanırken kalbim göğsümde şişiyor gibi hissediyorum.

"Elinde olsa bunu değiştirmez miydin?"

"Hayır," diyor sesinde bedenimi güzel bir sıcaklıkla tutuşturan bir şiddetle. "Her kırbaç darbesine, her kılıç darbesine, her soğuk ve yalnız geceye seve seve katlanırdım, eğer sonunda sana geleceksem."

Gözlerim dudaklarında gezinirken ağzım sulanıyor. Acaba göründükleri kadar yumuşak mı yoksa onun geri kalanı kadar sert mi?

Çenemi yukarı kaldırıp beni öpmesi için onu kışkırtmaya başlıyorum ki gardiyan demir parmaklıklara vurarak onu ayağa kaldırıyor ve benden uzaklaştırıyor.

Gittiğini hissettiğimde neredeyse sinirli bir tıslama çıkaracaktım. "Ne?" diye bağırıyor muhafıza. "Bırak bizi!" "Banyo zamanı," diyor gardiyan.

Kaeso'nun devasa kolunun üzerinden bakıyorum ve muhafızın yanında duran üç kadını görünce irkiliyorum. İçimde bir kıskançlık dalgası kabarıyor, çılgınca ve ateşli. Onlar da benim gibi köleler, erkeğimi yıkamakla görevlendirilmişler.

"Seninle gelmeme izin ver," diye fısıldıyorum usulca, hissettiğim sahiplenici kıskançlığı gizlemeye çalışarak. "Seni yıkayacağım."

Bana dönerken geniş alnı çatlıyor. "Sana hizmet etmesi gereken benim, Venüs'üm. Sen mümkün olan her şekilde tatmin edilmeyi hak eden birisin."

"Sorun değil," diyorum elimi onun elinin arkasına koyarken. "Ben de istiyorum." Neredeyse o sürtükleri erkeğimden uzak tutmak istediğim kadar.

Beni karanlık ve nemli koridordan hamamlara götürüyor; duvarlara tutturulmuş meşalelerle aydınlatılmış taş bir oda. Hiç bitmeyen bir şelale kaya duvardan fışkırıyor ve birkaç gladyatörün dinlendiği taş bir banyoya dökülüyor. Hiçbiri Kaeso kadar iri değil ve o odaya girdiğinde her birinin sırtı dikleşiyor.

Çekingen vücut dilleriyle, bu vahşi ve başarılı savaşçıların hepsi, alfalarına boyun eğen bir kurt sürüsü gibi erkeğime boyun eğiyor.

"Kaeso," diye mırıldanıyorlar başlarını sallayarak. Gözlerini benden uzak tutuyorlar. Kaeso'ya ait olduğum çok açık ve onun gazabına uğrama riskini almak istemiyorlar.

İri ve heybetli gövdesine biraz daha yaklaştığımda dudaklarıma bir sırtış çarpıyor. Onun malı olmak hoşuma gidiyor.

"Dışarı," diye homurdanıyor alçak bir sesle. "Şimdi."

Bir düzine kadar erkeğe ikinci kez sorulmasına gerek yok. Kaslı çıplak vücutları Kaeso'nunkiler kadar etkileyici olmasa da hamamdan aceleyle çıkıyorlar. Yıkayıcı kadınlar da ıslak bornozlara bürünmüş, kovalarını ve fırçalarını da yanlarına alarak dışarı çıkıyorlar.

İki muhafız kapının yanında kalıyor.

Kaeso gözlerinde meydan okuyan bir bakışla onlara döndüğünde hızla göz kırpmaya ve kılıçlarının kabzalarını gergin bir şekilde ovuşturmaya başlarlar. "Dışarı dedim."

İki adamın göğüslerinde metal zırh plakaları ve bellerinde kılıçlar var. Kaeso'nun çıplak ellerinden ve beni onların şehvet düşkünü gözlerinden saklamak için duyduğu şiddetli arzudan başka bir şeyi yok.

Birbirlerine bir bakış atıyorlar ve ikimizi yalnız bırakarak odadan dışarı fırlıyorlar.

Arkasını döndüğünde ve aç gözlerindeki yoğun bakışı gördüğümde nefesim boğazımda düğümleniyor. Vücuduma ısı hücum ediyor, beni kızartıyor, cildimi ihtiyaçla karıncalanıyor. Kadınlığımı zonklamaya başlıyor, çok ıslanıyor.

Kaeso omzuna dolanmış kumaşın iplerini çözüyor ve düşmesine izin veriyor. Cübbesi ıslak taş zemine düşüyor ve çıplak vücudunun etkileyici görüntüsünü gördüğümde küçük bir inilti çıkarıyorum.

Gözlerimi önce nereye dikeceğimi bilemiyorum. Geniş göğsüne, sert yuvarlak karnına, tanrısal kollarına, geniş omuzlarına... ya da kalın kaslı kalçalarının arasından sarkan uzun, devasa sikine.

Gözlerim ona kilitlendiğinde yüzüm bir kızarma cehennemine dönüşüyor. Bakmak uygunsuz, aval aval bakmak hanımefendiliğe yakışmıyor ama elimde değil. Başka tarafa bakmak imkansız.

"Suya gel, Elovissa, ve beni yıka."

Banyoya girip taş oturağa oturduğunda yutkunuyorum, su gövdesinin yarısına kadar ulaşıyor.

Arkasından şelale tıpkı kalbimin çarpması gibi akarken ıslak elini saçlarında gezdiriyor. Yalnız olduğumuzdan emin olmak için etrafıma bakarken bacaklarımın arasındaki zonklama şiddetleniyor.

Taş duvarlardaki meşalelerin ışığı sudan yansıyarak her şeyi seksi turuncu bir ışıltıya büründürüyor. Kaeso'nun gözleri yanıyor gibi görünüyor, ben ılık suya girip suyun yırtık pırtık elbisemden yukarı süzülmesine izin veriyorum.

Annem beni Manius'a teslim ederken bu elbiseyi giydirmişti. O zaman her şeyin yanlış olduğunu biliyordum, tıpkı şimdi bunun doğru olduğunu bildiğim gibi.

İçimde bir orman yangını gibi büyüyen beklentiyle ona yaklaşırken gözleri benimkilerden hiç ayrılmıyor.

"Bunu daha önce hiç yapmadım," diye itiraf ediyorum endişeyle, bir kalıp sabun ve bir fırça alırken.

"Eğer yapsaydın aklımda cinayet olurdu," diyor gözleri ağrıyan amıma inerken. "Dokunduğun her erkeği öldürene kadar rahat etmezdim."

Yanına gitmeden önce ıslak kalçalarımı birbirine bastırıyorum. Derin bir nefes alıp arkasından yürürken ılık su elbisemde geziniyor.

Gerçekten devasa. Sabunu kayalar büyüklüğünde ve sertliğinde olan omuzlarında gezdirirken kalbim göğsümde çarpıyor. Derisini fırçalamaya başladığımda inliyor ve bu yara izlerinin her birini nereden aldığını merak ediyorum. Eminim her birinin bir hikâyesi vardır ve umarım hepsini dinleyebileceğim kadar uzun süre birlikte oluruz.

"Bu nasıl bir his?" Geniş kaslı sırtını temizlerken soruyorum.

"Sanki ölüp Olimpos'a gitmişim gibi," diye fısıldıyor başını eğerken. Islak, kaygan parmaklarımı kalın, sinirli boynunda gezdiriyorum ve ikimiz de bir inilti çıkarıyoruz.

Bu adama dokunmak *hoşuma* gidiyor. Bana çıkardığı derin homurtuları ve her ağır nefeste vücudunun yükselip alçalmasını seviyorum. O da bundan zevk alıyor. Onu memnun ediyorum ve içimdeki açlık Kaeso'yu daha da memnun etmek istiyor.

Meme uçlarım çakıl taşları kadar sert ve sudan ıslanmış. Elbiseme baskı yapıyorlar, koyu renk ve onun görebileceği şekilde.

"Şimdi önünü yıkayacağım," diyorum sesim titreyerek, ön tarafına doğru gelirken.

İhtiyaçtan ayağa kalkan memelerimi görünce yavaşça tıslayarak nefes veriyor. Bu adam bana istediği her şeyi yapabilir. Ben de bunun için buradayım. İşin garip tarafı, hayır demedim. Bunu memnuniyetle karşılarım.

Kaeso taş a sırtını yaslıyor ve su aşağı süzölerek uzun, kalın erkekliğini ortaya çıkartıyor. Sabunlu suyun içinde bir yılan gibi yüzölüyor, sadece daha uzun, daha kalın ve daha ölölmcöl.

Sabunu göğsünde ve sert yuvarlak karnında gezdirirken yakıcı bir yoğunlukla beni izliyor.

"Kadınlar buranın güneyinde temizlik yapıyor mu?" Sinir uçlarım kıpırdanarak soruyorum.

"Bazıları deniyor," diyor meşalelerin turuncu ışıltısı ıslak teninde titrerken. "Ama ben onlara izin vermiyorum."

"Oh," diyorum, geri çekilerek. "Ama yapabilirsin."

Kelimeler aramızda asılı kalıyor, ağır ve erotik. Gözlerim onun kocaman aletinin sertleşmeye başladığı bulanık suya inerken kalp atışlarımın vücudumun her santimetresinde gürlediğini hissedebiliyorum. Sert ve *uzun*.

Başka bir şey söylemeden ılık suya uzanıyorum ve titreyen parmaklarımı etrafına sarıyorum. Zonklayan shaftı ön kolumdan daha kalın ve hemen hemen onun kadar uzun.

Kaeso başını geriye atıyor, gözlerini kapatıyor ve ben sabunlu suyla onu aşağı yukarı okşamaya başladığımda bir inilti çıkartıyor.

Ellerimi onun muazzam uzunluğunda aşağı yukarı gezdirirken vücudum daha önce hiç olmadığı kadar canlanıyor, onu memnun ettiğimi umuyorum.

"Ah, *Elovissa*," diye homurdanıyor ve bacaklarımın arasındaki sızı, sesinin yeni karanlık tonuyla daha da şiddetleniyor. Bundan zevk alıyor. Bu tehlikeli adama böyle nefes aldırıyorum. Bunun beni bu kadar tahrik etmesi şaşırtıcı. Beni bu kadar mutlu etmesi de şok edici.

Diğer elimi suya daldırıyorum ve güçlü tohumuyla dolu erkeksi taşaklarını avuçladığımda yüksek sesle iniliyor.

Sert yuvarlak başının ucundaki yarıktan bir damla sızıyor ve ben parmağımı üzerinde gezdirip sıcak tohumunu ipeksi mor tenin üzerine yayarken nefesinin altında tanrılara küfrediyor.

Büyük omuzları aşağı yukarı titremeye başlıyor ve ben ellerimi daha hızlı hareket ettirdikçe vücudu şiddetle sarsılıyor, şaftını o kadar sert sıkıyorum ki elime kramp giriyor ve ön kolum yanıyor. Ama umurumda değil. Durmayacağım.

"*Elovissa*," diye inliyor çalkantılı su etrafımızda kabarıp dalgalanırken. "İşte böyle, ilham perim. Aynen böyle."

Bu canavar adamın dokunuşlarım altında sarsılmasını ve sarsılmasını izlerken ağzım açık kalıyor. Gözleri şehvetle kararmış, onu olabildiğince sert okşamamı izlerken çenesi sıkıca kenetlenmişti.

"*Evet!*" diye homurdanıyor, baskın sesinin derin gürültüsü taş duvarlarda yankılanıyor. Şelale yanımızdan fışkırıyor, yoğunluğu artırıyor, banyoda kabaran suyun kargaşasına katkıda bulunuyor.

Sırılsıklam oldum. Elbisem, göğsüm, amım, hepsi sıırılsıklam.

Kaeso sert bir nefes çekiyor ve taşaklarının elimde sıkılaştığını hissediyorum. Onu daha sert okşuyorum, bu korkunç güzellikteki adamın ayaklarının dibine ilk atıldığımdan beri biriken tüm bastırılmış cinsel enerjiyi serbest bırakıyorum.

Kocaman siki avuçlarıma çarpıyor. Dişlerini gıcırdatıyor ve sonra tohumunun kalın akıntıları dışarı fırlayıp kollarımı, ellerimi, karnını erkeksi şehvetiyle boyarken bir kükreme çıkarıyor.

Aletin patlamaya devam etmesini izlerken nefes nefese kalıyorum ve tam tohumlarının duracağını düşündüğümde, iki tane daha fışkırıyor ve beni arzusuyla kaplayarak bileğime ve ellerime iniyor.

"Ah, *Hades*," diye fısıldıyor derin ve halsiz bir sesle, çenesine kadar suyun altına batarken. Tohum midesinden yükseliyor ve suyun üzerinde yüzerek arkamızdaki gidere doğru ilerliyor.

Henüz onun şehvetini bırakmaya hazır değilim. Kollarımdan damlayan beyaz inci gibi sıvıya hayretle bakıyorum ve parmaklarımdan arasından geçen ipeksi telleri görmek için elimi ters çeviriyorum.

Hala yıkamaya hazır değilim ama ona çok istekli görünmek istemiyorum, bu yüzden isteksizce ellerimi ve kollarımı suyun altına bırakıyorum ve sert akıntının onu yıkamasına izin veriyorum.

Uzaklaştığını ve kanalizasyonda kaybolduğunu gördüğümde derin bir kayıp içime işliyor.

Tek tesellim bunun son kez olmayacağını bilmek.

Bizi bir arada tutmak için Roma'yı yakmaya hazır olan tek kişi Kaeso değil.

Kaeso'nun kucağında oturuyorum, o bir yandan saçlarımla oynarken bir yandan da bana usulca mırıldanıyor. Sanki Venüs'ten gelen altın saç telleriymiş gibi bakarken saçlarımı parmaklarının arasından geçiriyor.

"Kaeso," diyor erkeksi bir ses parmaklıkların diğer tarafından.

Beni daha sıkı kavırıyor. "Git buradan!"

"Bunu yapamam, eski dostum." Bu Septimus. Beni satın alıp buraya getiren adam. Demir parmaklıkların arkasına altın süslemeli kırmızı bir cübbe giymiş olarak geldi. Varlıklı bir adamın bakışlarına sahipti - biz küçük kölelerin başının üstünden geçen bir bakış. "General Gaius Agricola Roma'ya geldi. Büyük Kaeso'nun yarışmasını izlemek istiyor."

Kaeso parmaklarını saçlarımda gezdirmeye devam ederken, "Burada meşgulüm," diye homurdanıyor.

Septimus onu görmezden gelerek, "Belki de bu, İmparator'un General'in sadakatini yeniden kazanma girişimidir," diyor. "General Gaius'un yönetimi ele geçirmeye çalıştığına dair söylentiler var."

"Ve sikimin bir mızrak kadar uzun olduğuna dair söylentiler var."

Dudaklarıma doğru yükselen kıkırdamayı bastırıyorum. Bu söylentinin nasıl çıktığına dair birkaç tahminde bulunabilirim. Adamımı soyunurken gören herkes bunun doğru olduğuna yemin edebilir.

Septimus derin bir nefes alarak, "Belki de öyledir," dedi. "Ama İmparator size üç saat içinde savaşmanızı emretti."

"Hayır."

"İmparatora hayır mı diyorsun?"

Kaeso'nun cesur kahverengi gözlerinde meydan okuyan bir şiddet parlıyor. "Olimpos'taki tüm tanrılara hayır diyeceğim. Yüzlerine karşı."

"Efendine hayır diyemezsin. Kalk ayağa."

Hareket etmiyor.

"İki dövüş daha yaparsan özgürsün."

Bu adamımın dikkatini çekti. Canlandı ve ilk kez Septimus'a baktı.

"Yüzüncü savaşımı tamamladığımda ve özgürlüğümü kazandığımda," diyor ateşli gözlerinde sahiplenici bir bakışla, "bana Elovissa'yı vereceksin. O benim olacak. Onun üzerindeki tüm mülkiyet hakkından vazgeçecek ve onu bana vereceksin."

"Bu köle kız mı?" diye soruyor bana, sanki üzerimdeki yırtık pırtık elbiseden daha değersizmişim gibi bakarak. "Bugün dövüşmeni sağlayacaksa, elbette. O sadece

senin."

"O zaten benim," diye homurdanıyor. "Kimse ona dokunamaz."

Sanki beni hiç bırakmayacakmış gibi beni tutuş şekliyle sertçe yutkunuyorum. Onunla bir kez daha yalnız kalma ihtiyacı nabzımın hızlanmasına neden oluyor.

Septimus, "Tüm muhafızlara, bu kadına dokunan herkesin Roma'nın en büyük şampiyonunun gazabına uğrayacağını söyleyeceğim," dedi. "Şimdi gitmeliyiz."

"Yakında döneceğim Venüs'üm," diye fısıldıyor alnımdan öpüp beni bırakmadan önce.

"Dikkatli ol," diye biraz fazla yüksek sesle, biraz fazla panikle bağıriyorum. Onun herhangi bir tehlike içinde olması fikri hoşuma gitmiyor. Ya bana geri dönmezse? O zaman ne yapacağım?

Ayağa kalktığında ve boyunun gerçekten etkileyici kapsamını gördüğümde karnımı işgal eden sinirler biraz dağılıyor gibi görünüyor.

Tanrılar bile bu adamı düelloda yenebilir mi? Bundan şüpheliyim... Tek yapabileceğim geri döneceğine güvenmek.

Kalbimin derinliklerinde, bunu yapacağını biliyorum.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Kaeso

"ÖLMEK ÜZERE OLAN BIZLER, SENİ SELAMLIYORUZ!" GÖZLERİMİ DIKMIŞ
BAKARKEN BAĞIRIYORUM.

İmparator Vespasius, kılıcım havada.

Kolezyum, Roma İmparatorluğu'nun dört bir yanından gelen insanlarla tıklım tıklım dolu ve ben arenanın ortasına yürüdüğümde hepsi aklını kaybediyor, Jüpiter'in şimşek çakması kadar yüksek sesle tezahürat yapıyor ve bağırıyorlar. Sıra sıra insanlar mavi gökyüzüne uzanıyor, hepsi de beni en iyi yaptığım şey olan öldürmeyi yaparken izlemeye gelen insanlarla dolu.

İmparator Vespasius'un lüks locasında yanında oturan bir misafiri var -General Gaius Agricola, Güney orduları komutanı. Siyaset pek umurumda değil ama bir köle bile muhafızların dedikodularına kulak misafiri olmaktan kendini alamaz. General Gaius'un İmparator'un hayranı olmadığı ve İmparatorluğu kendisinin yönetmeyi tercih ettiği söyleniyor. Belki de İmparator, ittifaklarını güçlendirmek için onu şehre davet etmiştir.

Bu da beni eğlence yapıyor.

"Roma'nın gördüğü en büyük savaşçı," diye bağırıyor spiker derin ve etkileyici sesiyle, "tanıtıma ihtiyacı yok. İşte, Colosseum'un kumlarında doksan dokuzuncu maçında dövüşüyor..."

Kalabalığın gürültüsü bir kreşendo gibi yükselirken ben sıkılmış bir şekilde etrafta dolaşıyorum, işte başka bir gün.

"Kaeso Vinicius!"

Avazı çıktığı kadar bağırarak elli bin Romalının heyecanlı kükreyişini hissedebiliyorum. Buradan bana gelecek tek zarar bir kılıcın keskinliği ya da bir okun çabukluğu değil, bu sefil insanların kana susamış ulumalarıyla kulaklarımı tahrip etmeleri olacak.

"Ama bugün," diye devam ediyor spiker gür sesiyle, "sevgili gladyatörümüzün karşısında Mars'ın silahlarını bırakıp merhamet dileneceği üçlü bir rakip var. General Gaius Afri'nin vahşi topraklarını araştırdı ve en azılı savaşçıları ve canavarların en vahşilerini getirdi."

Zihnim Elovissa'ya geri dönerken kumu tekmeliyorum. Uzun mızrağımı okşarken gözlerindeki heyecanı hatırladıkça inliyorum. Bu gece döndüğümde, bana verdiği tüm zevki ve daha fazlasını geri vereceğim. Tatlı nektarını tatmak için yüzümü bacaklarının arasına gömdüğümde Venüs'ümün şehvetle titrediğini görmek istiyorum.

"Saygıdeğer General Gaius Agricola, Güney ordularının lideri, İmparatorunuz Vespasius ile birlikte size *dehşet üçlüsünü* sunmaktan memnuniyet duyar!"

Büyük kapılar ağır bir iniltiyle açılırken başımı yana çeviriyorum. O kapıdan o kadar çok şeyin çıktığını gördüm ki, hiç endişelenmiyorum.

Elovissa'm için savaşırken olmaz. Venüs'üm. İlham perim.

Eve, ona ve onun küçük, olgun bakire bedenine dönmek için önüme konan her şeyi kesip atardım.

Üç karanlık adam ellerinde zincirlerle arenaya girerken kalabalık kükrüyor. Her zincirin ucunda daha önce sadece bir kez gördüğüm bir canavar vardı. Arenadaki yedinci ya da sekizinci maçımdı. Sonradan onlara sırtlan dendiğini öğrendim. Çeneleri bir ısırıkla bir adamın kemiğini kırabilir, ama bir kılıç darbesiyle de aynı kolaylıkla ölürler.

Üç adam etrafımda dönmeye başlarken kılıcımın kabzasını kavriyorum, aç vahşi hayvanları terli etime ulaşmak için zincirlerini koparıp çekiyorlar.

Dudaklarımda Elovissa'nın adı ve aklımda onun ince bedeninin görüntüsüyle kılıcımı kavrayıp işe koyuluyorum.

Düşen rakiplerimin kanı vücudumda kururken hücreme geri dönerken bir hayvan gibi görünüyor olmalıyım.

Canavarları öldürmek kolaydı ama adamlar Mars'ı gururlandıracak bir mücadele verdiler. Ne yazık ki onlar için kılıcım daha hızlı, zekam daha güçlüydü.

Bakire ilham perim tarafından desteklenen iradem aşılamazdı.

"Harika dövüştün Kaeso," diyor muhafız yanından geçerken sırtarak. "On gümüş dinar kazandım. Kız arkadaşımı şehre götürmeye yetecek kadar. Senin için yapabileceğim bir şey var mı?"

Hücreme doğru yürürken, "Erkekleri hamamdan çıkarın," diyorum. "Mahremiyet istiyorum."

"Dileğin benim için emirdir," diyor yanımdan hızla geçip hücrenin kilidini açarken.

Demir parmaklıkların önünde durup yatakta uyuyan aşkımı izlerken nefesimi içime çekiyorum. Battaniyenin altında kıvrılmış yatıyor ve onun dingin, huzurlu görüntüsü savaşın adrenalini silip süpürüyor. Onun yerine öyle tatlı bir sevgi dolu sıcaklık geliyor ki gözlerimi yaşartıyor.

Açılan demir kapının gıcirtısı onu uyandırıyor ve bir solukta doğruluyor. Bu olgun güzelliğin erkek korkusuyla kıvrınmasından nefret ederek ellerimi yumruk yapıyorum. Değersiz hayatımın geri kalanını, bu endişenin yerini alması için ona güvenlik ve sevgi duygusu aşılayarak geçireceğim.

Beni gördüğünde gözleri farklı bir korkuyla açılıyor. "Yaralandın mı?"

Yataktan fırlıyor ve hemen önüme geçip vücudumdaki yaraları inceliyor.

"Rakiplerimin dökülen kanı," diye fısıldıyorum ona, büyük kolumu tutup altında herhangi bir yara olup olmadığını kontrol etmek için çevirmesini izliyorum. Orada sağlam, boyun eğmeyen kaslardan başka bir şey yok. "Yaralanmadım. Yaşadığım tek acı, senden bu kadar uzakta olmanın kalbime verdiği acıydı."

Yumuşak, uykulu yeşil gözleri benimkilere doğru ilerliyor ve kalbim güçlü göğsümde bir canavar gibi çırpınıyor.

"Gel," diyor bileğimi minik ellerinin arasına alırken. "Şunu üstünden yıkayayım."

Beni bir kez daha yalnız kaldığımız banyolara götürmesine izin veriyorum. Şelale kükreyerek kaya duvarından aşağıdaki sıcak banyolara akıyor.

Benim Elovissa'm gerçek bir büyücüdür. O kadar saf ve masum ki tanrılar bile dize getirebilir.

Onun tertemiz melek yüzüne bakıyor, vahşi ve evcille memi  bir ki ili e sahip olmasını seviyorum.

Minik parmakları  n koluma ba lı deri zırhın kayı ları üzerinde çalışıyor, manikür kayarak ayaklarımızın altındaki soğuk ve ıslak ta a d  ene kadar çekip kaydırıyor.

Parmak uçlarını  n kolumda gezdirip her paramın sağlam olduğundan emin olurken sıcak terli tenimde bir ürperti hissediyorum.

Bu kadın şimdiden evimdeymi im gibi hissettiriyor. Ve benim gibi satılmış ve yıllar boyunca birçok kez İmparatorluk boyunca sürüklenmiş bir köle için bu çok şey ifade ediyor.

Hayatımda eksik olan şey oydu. O zamanlar neyin eksik olduğunu bilmiyordum ama şimdi biliyorum. Ve sonunda burada olduğuna göre onu kaybetmek üzere değilim. Bu büyüleyici büyücünün hak ettiği adam olmak istiyorum. Ona sevgi ve hayranlık ya dıracak kişi. kaba kuvvet dışında.  ld rmekten başka hiçbir şeyde iyi olmadım.

Benim gibi vahşi bir hayvan nasıl olur da bu göz kamaştırıcı melek kıza layık olabilir?

Omuzlarımdaki gaderusa ula amayacak kadar kısa, bu yüzden onu kaygan tenimden sıyırıp arkama atıyorum. Bu zırhımın son parçası. Kan lekeli pe temalimden başka bir  eyim yok ve g  s m ıplak.

Elovissa parlak gözlerindeki heyecanla bana bakıyor ve belimdeki i neye uzanıyor.

D n o küçücük elleriyle zonklayan sikime sarıldığını düşünmek erkekli imi bir kez daha sertle tirmeye ba ladı. Hayatımın en güzel anıydı.

Metal pimi kaydırarak çıkartıyor ve pe tamal yere d  uyor. Onun için uzun ve kalın duran penisimi gördüğünde ıslak ayırık dudaklarından irkilmi  bir nefes kaçıyor.

Bu iğrenç kanı temizleyene kadar onun masum ellerinin üzerimde olmasını istemiyorum, bu yüzden banyoya girip  elaleye doğru ilerliyorum.

Akan suyun altına girip kanı yıkarken omuzlarıma ve boynuma çarpmasına izin verirken onun hevesli gözlerini üzerimde hissedebiliyorum. Suyu kırmızıya boyuyor ve sonra yavaşça gidere doğru ilerleyerek sonsuza dek kayboluyor.

Suyun gücü yorgun boynuma masaj yaparken "Mmmm," diye inliyorum. Gözlerimi kapatıyorum ve sabit ağırlığın kaslarımı yatı tırmasına izin veriyorum.

Kendimi iyi ve rahat hissettiğimde -savaştan gelen korkunç feryatlar ve çığlıklar uzak bir anıya dönüştüğünde- gözlerimi açıyorum ve harikulade bir manzara görüyorum.

Elovissa'nın kolları arkada ve yüzünde bildiğim dürüst, bakire kadına tamamen zıt, şehvetli bir sırtış var. Elbisesini bir arada tutan tokaları çözüyor ve ayaklarının dibine düşmesine izin veriyor.

Onun çıplak vücuduyla ziyafet çekerken başım yaz bulutları kadar hafifliyor. Ellerini bacaklarının arasındaki koyu renkli saç tutamının üzerinde kavuşturmuş, utangaç bir şekilde orada duruyor.

Onun şehvetli göğüslerine ve umutsuzca dokunmak istediğim sert, lezzetli meme uçlarına bakarken sertçe yutkunuyorum.

İnce çıplak ayakları üzerinde ilerlemeye başladığında aletim şiddetle ağrıyor, her adımda düzgün kalçaları sallanıyor ve kıvrımlı göğüsleri sallanıyor.

O zamansız bir
mükemmellik. Ve
tamamen *benim*.

O suya adım atıp bana gelirken, hak etmeyen kalbim ihtiyaçla ağrıyor...

BEŞİNCİ BÖLÜM

Elovissa

KAESO, ELİNDEKİ SİLAHLA ORADA DURURKEN HAREKETSİZ BİR HEYKELE BENZİYOR. Güçlü şelale onun sağlam omuzlarını dövüyor. Ilık suya adım attığımda, hem meşalelerin alevinden hem de içindeki aç arzudan yanan gözleri çıplak bedenime kilitlenmişti.

Bunu benden o istemedi. Hiçbir köle efendisi bana soyunmamı emretmedi. Bu

Benim yaptığım. Onun için her şeyi göze alıyorum.

Acımasız bir köle taciri ya da zalim annem değil. Kızılığımı kime vereceğim yalnızca benim seçimim ve Kaeso'nun bunu almasını istiyorum.

Suyun akıntısı savaştan kalan kanı, teri ve kiri temizliyor, geriye sadece onun bronzlaşmış gergin teni kalıyor. Sadece onu bırakıyor.

O artık Roma İmparatorluğu'nun en ölümcül savaşçısı ya da Kolezyum'a adım atmış en madalyalı gladyatör değil. O sadece Kaeso ve ben de sadece Elovissa'yım ve ikimiz de ilk kez bir araya gelmek üzere olan aşıklarız. Şu anda önemli olan tek şey aşkımız.

Önünde durup ağır gövdesine bakarken su belime kadar geliyor. Su güçlü omuzlarına çarpıyor, sanki dünyanın ağırlığı bile bu adamı alaşağı edemezmiş gibi. Daha önce hiç bu kadar seksi bir şey görmemiştim.

"Tekrar dövülecek misin?" Ona sordum. "Son maçından sonra mı?"

Dönmesini beklediğim son birkaç saat tam bir işkenceydi. Uyuyana kadar ağladım. Hassas kalbimin buna dayanabileceğinden emin değilim.

Tekrar.

"Özgür bir adam olmadan önce bir maçı daha var," diyor alçak ve gürleyen bir sesle, ağrıyan klitorisimle dalga geçerek. "Ve sonra, özgür bir kadın olacaksın. Önüme ne koyarlarsa öldüreceğim ve sonra Venüs'üm, Girit açıklarında bir adaya yelken açacağız ve ömrümün sonuna kadar göreceğim tek kavga seninle ve çocuklarımızla gülerек yemek kavgaları ve kıkırdatarak gıdıklama kavgaları olacak."

Kocaman eliyle bana uzandı. "Bunu ister misin?"

Elimi onun elinin içine sokup başımı sallarken mutluluk gözyaşlarımı tutmaya çalışıyorum. "Senin bilebileceğinden çok daha fazla."

Bu, korkutucu dış görünüşün altındaki gerçek adamın kalbidir. O bir aşık. Bir koruyucu. Birlikte olması gereken kadını sevmekten başka bir şey istemeyen bir dev.

O kadının ben olduğuma inanamıyorum.

Bu adama derinden aşık oluyorum ve şu anda, şu anda, ona daha önce hiç kimseye hissetmediğim kadar yakın hissediyorum.

Ben ona aidim.

"Kaeso," diye fısıldıyorum nefeslerim şiddetlenirken. "Seni içimde istiyorum. Buna *ihtiyacım var*."

Bu adamın yanında utangaçlığım yok oldu. Onu çok fena arzulamama neden oluyor. Gözlerinde gördüğüm o sahiplenmeyle beni ele geçirdiğini hissetmek istiyorum. Beni kendisinin yapmasını istiyorum.

Elimi çekiyor ve kollarını bana doluyor, dudaklarını indirirken beni kucağına çekiyor. Nasırlı elleri kadar sert bir ağız bekliyordum ama yumuşak, ıslak ve hoş.

Ağzımın içine kayan diline karşı inliyorum, ben onunkini tadarken o da benim özümü tadıyor. İyi öpüşüyor. Yumuşak ve nazik, herkesin onun hakkında düşündüklerinden çok farklı. Gerçek adamı bilen tek kişinin ben olmam hoşuma gidiyor. Canavarın arkasındaki sevgiliyi.

Sert siki karnıma bastırıyor ve içimden derin bir inilti çıkıyor. "Nasıl sığabilir ki?" Aşağı baktığımda ve yükseldiğini gördüğümde bir nefesle soruyorum

Aramızda. Beni ikiye ayıracak gibi görünüyor.

Güçlü elleri göğüslerimi kavrayıp kalın parmakları ve sert avuçlarıyla yutarken, "Bırak da bu konuda ben endişeleneyim," diyor. Meme uçlarım onun tenine sürtündükçe acı verecek kadar sertleşiyor. Onları okşayıp masaj yaparken sevgi dolu dokunuşu nazik ve yatıştırıcı. "Sadece rahatla ve seninle ilgilenmeme izin ver."

Artık tek istediğim bu. Benimle ilgilenmesini.

Hiç kimse bana gerçekten sahip çıkmadı. Ailemle hep bir savaş halindeydim ve artık tek başıma devam etmekten bıktım. Tek istediğim Kaeso'nun geniş göğsüne kıvrılmak ve o beni koruyup her ihtiyacımla ilgilenirken yanağımı tenine yaslamak.

Eli karnımdan aşağı kayarken heyecanlı bir adrenalin patlaması yaşıyorum. "Oh, Kaeso," diye inliyorum, büyük ve sert eliyle çıplak seksimi kavrarken. Kalın parmağı ıslak dikişimi ayırıyor ve doldurulmak için can atan deliğime bastırıyor.

"Bu şelaleden daha ıslaksın aşkım," diye gürlüyor hırıltılı sesi. Onu çok fena istiyorum. Elimde değil.

Ellerimi onun iri kollarının oymalı çıkıntılarında gezdirirken titriyorum. Bu adam bir bilek hareketiyle beni ikiye bölebilir.

Ama onu sözlerimle kırabilirim. Bana aşık olduğunu söyleyebilirim. Benim ona aşık olduğum kadar, hatta daha fazla.

Parmak ucunu girişime daldırıyor ve sonra ıslak parmağını yavaşça dudaklarına götürüyor. Ağır bir iniltiyle sularımı emmesini izlerken klitorisim ağrıyor.

Elleri tekrar aşağı inerken "Tadın da görüldüğün kadar olgun" diyor. Bu kez kıcımlı kavrıyor, yanaklarımı büyük avuçlarının içine alıyor. "Seni sikimin üzerinde istiyorum. Ait olduğum yerde, içinde olmak istiyorum."

Gözlerim açılıyor ama başım aşağı yukarı sallanıyor. Ben de istiyorum. Acı olsun ya da olmasın, onu karnımın alt kısmında hissetmek istiyorum. Dünyamı salladığını hissetmek istiyorum.

Beni kolayca kaldırıyor ve ben de kendimi sabitlemek için ellerimi hızla güçlü boynuna doluyorum. Yüz yüze geldik ve karanlık gözlerindeki şehvet dolu açlığı görebiliyorum. Şelale onun geniş kaslı sırtına çarpıyor, beni dudaklarımdan sertçe öperken her tarafımıza sıçırıyor.

"Hazır mısın Venüs'üm?" diye soruyor beni sikinin kalın ucuna doğru indirirken. Başı ıslak, ağrıyan dudaklarımı aralıyor ve sıkı bakire deliğime dayanıyor.

Etli yanaklarımdaki güçlü kavrayışını hissettiğimde, şehvetli erkeksi kokusunu aldığımında, muhteşem bir şekilde yaralanmış yüzündeki yoğun ihtiyacı gördüğümde "Evet," diye nefes alıyorum. Daha önce hiçbir şeyi bu kadar çok istememiştim.

Kalçalarını yukarı doğru bastırırken beni yavaşça indirmeye başlıyor. Tırnaklarımı derisine geçiriyorum ve devasa sikinin gerçek genişliğini hissettiğimde haykırıyorum. Beni yavaşça uzatırken her yerim yanıyor.

"Hayır," diyorum, geri çekilmeye başladığında saçlarını tutarak. "Durma. Ben iyi olacağım."

Gözlerimi kapatıyorum ve şelalenin vuruşuna, beni yavaşça büyük aletin üzerine indirirken beni sevgiyle tutuşuna odaklanıyorum. Her santim acıtıyor ama aynı zamanda iyi hissettiriyor. Sanki nasıl hissedeceğimi bilemiyorum. Yakıyor ama harika hissettiriyor.

"Sen gerçek bir tanrıçasın," diye fısıldıyor çakıllı sesiyle beni bir santim daha aşağı indirirken.

O biraz daha derine daldıkça tırnaklarımı derisine geçiriyorum -ağzım sonuna kadar açık-.

O kadar *büyük* ki.

Aniden durduğunda inliyorum. İçimi mantıksız bir öfke kaplıyor. Durmasını istemiyorum. Onu *daha derinden* hissetmek istiyorum.

"Ne oldu?" Başımı arkaya atarken nefes nefese kalıyorum, sıçrayan su damlacıkları tenimi serinletiyor.

"Kızlık başın," diye hırlıyor. "Onu almak üzereyim."

Gözlerinin içine bakarken "Senindir," diye fısıldıyorum. Dudaklarımız birbirine kenetleniyor ve o kalçalarını cezalandırıcı bir hamleyle yukarı kaldırırken birbirimizi sertçe öpüyoruz. Bekâretimi alırken ve amımın kendisinin olduğunu iddia ederken gözlerim sıkıca kapanıyor. Artık hepsi onun. *Ben* tamamen onunum.

Kocaman siki amımın her santimini gererek beni tamamen doldururken ağzına doğru haykırıyorum. Kendimi inanılmaz derecede... *dolu* hissediyorum.

"Çok sıkısın," diye inliyor boynuma doğru. "*Acımasızca* sıkı."

Sadece kendi vücudumdan geçen hisleri düşünüyordum, Kaeso için nasıl bir his olduğunu düşünmemiştim. Onun kalın aletin benim bakire amım tarafından sıkılmasının nasıl bir his olduğunu.

"İyi misin?" Benim kadar onun da bundan keyif aldığını umarak soruyorum.

"Ah, lanet olsun, Elovissa," diyor başını sallarken, sevgi dolu bir vahşilikle beni izliyor. "Hiçbir şey senin sıcak, sıkı amcığın kadar tatlı hissettirmedi. Yavaş gitmeye çalışıyorum, aşkım. Kendimi kontrol etmeye çalışıyorum."

"Biraz daha hızlı gidebilirsin," diyorum yanma hissi dağılmaya başlarken, onun büyüklüğüne alıştıkça zevke dönüşüyor.

Yavaşça dışarı kayarken büyük elleri bir kez daha kıcımlı kavlıyor. Tam ucu beni terk etmek üzereyken, beni aşağı indiriyor ve güçlü kalçalarını tekrar yukarı iterek bir kez daha içime giriyor.

"Ah, Roma'nın anası," diye haykırıyorum taşaklarının yanaklarıma

bastırđını hissettiğimde. Kabzasına kadar i  i m e gömüldü, büyük göğsü kabarıyor ve

Aşağı.

Dudaklarında bir sırtışla beni orada tutuyor, ben ağrıyan klitorisimi onun sikinin köküne sürüyorum ve bunun vücudumda roket gibi yükselen zevk sarsıntılarına yol açmasını seviyorum.

Artık bana yumuşak davranmayı bıraktı. Sert, derin vuruşlarla içeri ve dışarı itmeye başladığında ağlamaya ve nefes nefese kalmaya başladım. Suyun amansız, boyun eğmez baskısı, o benim istekli bedenime doğru iterken, onun krikolu omuzlarına çarpıyor.

"Beni delirtiyorsun Elovissa," diye inliyor başını eğip sert bir meme ucunu ağzına alırken.

İnliyorum ve ellerimi ıslak saçlarına gömüyorum, dilini karıncalanan mememin etrafında gezdirip ağzını diğer göğsüme götürürken onu göğsümde tutuyorum.

Koca siki hiç durmadan hareket ediyor, bakire tüneline girip çıkıyor. Çok ıslağım. Aşağı baktığımda, içimden fişkırان berrak suyu görüyorum. Kasık kıllarını, leğen kemiğini ve kalın sikinin kökünü kirletiyor.

Sadece ucu darlığımın içine girene kadar dışarı kayarken gözlerimi oraya yapıştırmaya devam ediyorum. Bekaretimin kızarıklığı, shaftındaki kedi suyumuyla karışıyor. İçeri girip çıkarken huşu içinde izliyorum, her kaybolduğunda içime girdiğini hissediyorum.

"Amına boşalacağım," diye kulağıma homurdanıyor. İkimiz de nereye bağlandığımızı izlerken şakaklarımız birbirine değiyor. "Bu küçük olgun amcığın sıcak döllerimle kaplanacak. Her yerinde benim adım ve benim tohumum olacak."

Kelimelerle cevap vermiyorum. Sadece kalçalarımı ritme göre sallamaya başlıyorum, nefesim hararetli bir şekilde hızlanırken onun tahriklerine çarpıyorum.

"Burası artık benim amım. Ben sahiplendim. *Sahibi* benim."

"Sadece sikini içimde hissetmek istiyorum." Gerçek bu. Sadece onu istiyorum.

"Artık dayanamıyorum," diye inliyor. "Çok sıkıyorsun. Patlayacağım."

İçimdeki sıcaklığın doruğa ulaştığını hissederken boynuna tutunuyorum.

Ağrıyor ve serbest kalmak için zorlanıyor. Boşalacağım...

"Ah, *Kaeso*," diye nefes alıyorum kaynama noktasına geldiğini hissederken.

Beni her zamankinden daha sıkı kavırıyor ve sert aletinin içime girdiğini hissettiğimde inliyorum. Sıcak boşalması bakire tünelimine içine fişkırmaya başladığında, ben

sert gel.

Hepsi aynı anda bana çarpan yoğun hislerden oluşan bir bulanıklık. Başım arkada ve bacaklarım Kaeso'nun devasa gövdesinin etrafında sallanırken çığlık atıyorum. Sert siki içimin derinliklerine dalmış, sıcak boşalması amımın her santimini doldururken şiddetle titreşiyor.

Beni tutuyor, şelale arkamızda gürlüyor, görüşüm bir odaklanıp bir kayboluyor. Çok fazla şarap içmişim gibi hissediyorum. Harika hissettiriyor.

Kaeso'nun zayıf düştüğünü göreceğimi hiç düşünmezdim ama bacakları bükülüyor ve beni suya indiriyor. Dizlerinin üzerine çöktüğünde terli tenimde harika bir his uyandırıyor, sert siki hâlâ içimde.

Üzerinden kayıyorum ve tamamen tatmin olmuş bir şekilde suyun üzerinde süzülürken gözlerimi kapatıyorum.

"Çok iyi yaptın aşkım," diyor kollarını altıma dolayıp beni göğsüne çekerken. Kalbinin tenine çarptığını hissedebiliyorum. "Bedenimin bunu kolaylaştırmadığını biliyorum."

"Ama sen yaptın," diyorum o uçuşan göğüslerime bakarken. "Bunu kolaylaştırdın. İnanılmaz yaptın."

"Gel," diyor beni sudan çıkarıp ayağa kaldırırken. "Sana kendini inanılmaz hissettirmeyi henüz bitirmedim."

ALTINCI BÖLÜM

Kaeso

VENÜS'Ü M Ü BİR HAZINE GIBİ KAVRIYORUM, ONU TUTUYORUM
Hücreme geri dönerken göğsüme yaslandı. Islak ve bitkin ama o seksi gözleri hâlâ bana bakıyor ve daha fazlasını istiyor.

Tüm kalınlığımı bakire vücudunun içine aldığına hâlâ inanamıyorum.
Güzel olduğu kadar sert de.

"Defol git buradan!" Hücremin yakınlarında dolaşan gardiyanlardan birine bağıyorum. Bana bir kez bakıyor ve sonra bacaklarının onu götürebileceği kadar hızlı bir şekilde koridorda kayboluyor. Onların kılıçlarının olması ve benim olmamamın hiçbir şey ifade etmediğini hepsi biliyor. İstersem, çıplak ellerimden başka bir şey kullanmadan saniyeler içinde işlerini bitirebileceğimi biliyorlar.

Demir kapıyı tekmeleyerek açıyorum ve güzelliğimi yatağa indiriyorum. Gözleri kapanıyor ama beni izlerken yüzünde bir gülümseme var.

Minik eliyle yanağıma dokunurken "Adamım," diye fısıldıyor.

Bir iniltiyle ona doğru eğildim. Bu kızı *seviyorum*. Zaten onunla ilgili her şeye takıntılıyım.

"Sırada ne var?" diye soruyor gözlerinde seksi bir parıltıyla. "Bir karı kocanın yapması gereken her şeyi yaptığımızı sanıyordum."

Bornozunu sıyırıp açarak yumuşak ve olgun vücudunu ortaya çıkarırken ellerim heyecandan titriyor. Şaşırtıcı derecede mükemmel. Her bir kıvrımı,

her tatlı santimini. Göğüsleri her nefeste aşağı yukarı hareket ediyor, meme uçları sudan dolayı hâlâ sert.

Gözlerimi karnından aşağı, kapalı bacaklarının arasındaki kıllara doğru sürüklüyorum. Benim için kalçalarını açıyor ve yeni girmiş amının lezzetli pembeliğini gördüğümde sertçe yutkunuyorum. Ona bakarken tohumlarım rahminde büyüyor. Bunu bilmek -onun benim olduğunu bilmek- beni inanılmaz derecede mutlu ediyor.

"Acıdı mı?" Cam gibi gözlerine bakarken fısıldıyorum.

Başını sallarken gülümsüyor. "Hayır. Tamam, belki biraz, ama yine de gerçekten iyi hissettirdi."

"Bu biraz daha yumuşak olacak," diye fısıldıyorum bacaklarına doğru ilerlemeye başlarken. "Ne olacak?" diye soruyor. "Nesin sen-oh, *Kaeso!*"

Düz dilimi ıslak yarığından yukarı kaydırıp sert klitorisinin üzerinde gezdirirken nefesi kesiliyor. Tatlı nektarı dilime çarpıyor ve sikim bir kez daha sertleşiyor.

Ona tadının ne kadar güzel olduğunu, ne kadar yumuşak hissettirdiğini, ne kadar mükemmel olduğunu söylemek istiyorum ama dudaklarımı onun sıcaklığından bir saniye bile ayıramıyorum. Saçlarımı kavrayıp başımı bacaklarının arasında tutarken onu yiyip bitiriyorum.

Bu kıza bağımlıyım. Bağımlılık içimde acımasızca büyüyor, köklerini çekirdeğimin etrafına doluyor ve yayıyor, bu güzellikten asla vazgeçemeyeceğimi bilmemi sağlıyor.

Arkama yaslanıyorum ve parmaklarımla kabarık dudaklarını aralıyorum. Pembe açıklığını çok sıkı, çok kaygan ve çok küçük gördüğümde kalbim neredeyse yerinden çıkacak gibi oluyor. Etrafımı sararken ne kadar sıkı hissettirdiğini hatırladıkça aletim zonkluyor.

Sikime sarılmadığı bir gün bile geçmeyecek. Ona söz veriyorum.

Dilimle onu kızdırıyorum, klitorisine doğru ilerlerken kıvrımlarına zar zor dokunuyorum. Yatakta kıvranıyor ve göğüslerini kavrayıp sıkarken küfrediyor.

Çok masum olmasına rağmen içindeki kötülüğü ortaya çıkarabilmeme bayılıyorum. Benimle bir hafta geçirdikten sonra seks delisi küçük bir sürtüğe dönüşecek. *Benim* küçük sürtüğüm, sadece benim yüksek aletimi arzuluyor.

Dudaklarımı klitorisinin etrafına sardığımda ve parmağımla deliğini kızdırırken onu emdiğimde mutluluk içinde haykırıyor.

"Çok iyi hissettiriyor," diye inliyor. "*Siktir, Kaeso...*"

"Ağzıma gel," diye yalvarıyorum ona. "O taze kedi suyunu tatmama izin ver."

Kıçını tutup kendime doğru çekerken kalçalarını gıcırdatmaya ve ıslak amını ağızıma bastırmaya başladı. Onu öfkeli bir hızla yemeye başlıyorum ve çığlıkları daha derin, daha yüksek, daha çaresiz hale geliyor.

"Mmmm," diye inliyorum vücudu sarsılırken ve yüzümün her yerine boşalırken.

Sıcak am suyu dilimin üzerine akıyor ve ben onun üzerine tırmanıp sikimi bir kez daha amının derinliklerine daldırmadan önce orgazmını bitirmesine zar zor izin veriyorum.

Aynı derecede sıkı ve aynı derecede sıcak, ama daha kolay girip çıkıyorum. Bu taze olgun vücudu her seferinde bir vida kırıyorum.

Kükreyerek amının derinliklerine boşalmadan önce ancak beş hamle yapabildim. Orgazmı hiç durmadı ve sonunda ondan saman yatağa düştüğümde titriyordu.

Onu kucağıma çekerken ikimiz de gözlerimizi açık tutamıyoruz. Battaniyeleri çıplak bedeninin üzerine çekmek için yaklaşan uykuyla tam zamanında savaşıyorum.

Sonra yüzümde bir gülümsemeyle uykuya dalarım.

YEDİNCİ BÖLÜM

Kaeso

SEPTIMUS DEMİR PARMAKLIKLARA VURURKEN "UYANIN AŞIKLAR" DIYE BAĞIRIYOR. Kılıcını.

Elovissa'nın battanilerle örtüldüğünden emin olurken içimden sahiplenici bir hırıltı yükseliyor. Yumuşak bir inilti çıkarırken onu şakağından usulca öpüyorum. Sahibime dönmeden önce ona "Yatakta kal," diye fısıldıyorum.

Ayağa kalkarken onu "Bu önemli olsa iyi olur" diye uyarıyorum. Gözleri çıplak sikime kayıyor ve sonra komik bir şekilde büyüyor.

"Vay canına!" diyor utanmadan erkekliğime bakarken. "Colosseum'da dövüşerek beni Roma'nın en zengin adamlarından biri yaptın ama bence bunun yerine genelevlerde dans ederek beni dünyanın en zengin adamı yapabilirdin. Nabzı atan her kadın o kütüğün sallanışını görmeye gelirdi."

"Ne istiyorsun?" Elovissa'yı kucağıma alıp yatağıma kıvrılabileceğim zamanı benden alıyor ve ben bunu takdir etmiyorum.

"Benim istediğim bu değil, eski dostum," diyor sırtarak. "Senin istediğin. Özgürlüğünü. Ve eğer o devasa şey tarafından mızraklandıktan sonra hâlâ yaşıyorsa, kadınının özgürlüğü."

Peştamalıma uzanıp onu kalçalarım tuttururken tedirginlikle homurdanıyorum. "Kadınım hakkında böyle konuşma," diye uyarıyorum onu. "Bu beni kızdırıyor."

Sırıttıyor. "Öfkeni kendine sakla, eski dostum. Yüzüncü dövüşünde ihtiyacın olacak. Bu gece özgür olmaya ne dersin?"

Kalbim göğsümde çarparken ona bakıyorum. Elovissa ve ben bu gece geleceğimize yelken açıyor olabilir miyiz? Bizi uzun zamandır bağlayan sefalet zincirlerinden kurtulmuş olarak.

Ona bakarken kollarımı büküyor ve dişlerimi sıkıyorum. Ben hazırım. Öldürmeye hazırım, özgür olmaya hazırım, sonunda yanımda kızım ile düzgün bir şekilde yaşamaya hazırım.

"General Gaius Agricola Roma'dan ayrılmadan önce son bir dövüş," diyor gülümseyerek. "Özgür olmaya hazır mısınız?"

Çenemi kaldırıyorum ve başımı sallıyorum. "Öyleyim."

"Güzel. O halde şimdi yola çıkmalı ve hazırlanmalıyız."

Yatağa dönüyorum ve Elovissa'nın önünde diz çöküyorum. Battaniyeleri çenesine kadar çekilmiş ve endişeli gözlerindeki parıltıyla her zamanki gibi güzel görünüyor.

"Duydum," diye fısıldıyor. "Gidiyor musun?" "Gitmek zorundayım."

"Lütfen yapma. Senin tehlikede olduğunu düşünmek kalbimi kırıyor. Bu şekilde yaşayabiliriz. Burada, zindanlarda. Mutlu olurdum. Mutlu olurduk. Birlikte olduğumuz sürece-"

"Sorun yok Venüs'üm," diye fısıldıyorum ona, parmağımın tersini yanağında gezdirirken. Yeşil gözünden bir damla yaş kaçıyor ve onu siliyorum. "Senin için geri döneceğim ve özgür olacağız. Sana gerçekten hak ettiğin hayatı vereceğim. Bana güvenmek zorundasın."

"İstiyorum."

Bileğimi kavıyor ve elimi dudaklarına götürüyor. Elimi öperken "Seni seviyorum," diyorum.

"Ben de seni seviyorum, Kaeso. Bu hayatımın en güzel zamanıydı. Burada seninle tekrar birlikte olabilmek için kırbacın bin kez şaklamasına bile katlanırım."

"Asla zorunda kalmayacaksın," diyorum eğilip dudaklarımı onunkilerin üzerinde gezdirirken. "Çünkü bu gece özgür olacağız."

Dudaklarımı onunkilere bastırıyorum, dilimi nazikçe ağzına sokuyorum ve masumiyetinin tadına bakıyorum. Tüm bedenim tutuşuyor, cinsel bir şekilde karşılık veriyor, ama onu geri itiyorum. Bunun için daha sonra zamanım olacak. Onlarca yıl sonra.

Önce özgürlüğümüzü kazanmalıyım.

"Dikkatli ol," diyor, dudaklarımı çekerken kolumu kavıyor. "*Lütfen.*"

"Eve, sana geliyorum," diyorum sert parmaklarını üzerimden sıyrırken. "Bunu hiçbir şey durduramaz."

Ona doğru yürürken Septimus sırtıyor ve içimden ani bir istekle boynundan tutup vücudunu dar parmaklıklardan geçirmek, kemiklerini kırıp ezerek içeri sığdırmak geliyor.

"Umarım Roma şampiyonunu yormamıştır," diyor kıs kıs gülerek. Gözlerimdeki öfkeyi görünce kahkahası hemen kayboluyor.

"Yeni kurallar," diyor ve konuyu hızla değiştiriyor. "Tüm gladyatörler koridorlarda ilerlerken zincirlenmek zorunda. İmparator böyle emretti."

Arkamı dönüp ellerimi parmaklıkların arasından geçirirken iç çekiyorum. Bu son kez zincirlenişim olacak. Bundan emin olacağım.

Septimus muhafızı çağırıyor ve ben Elovissa'nın melankolik gözlerine bakarken o da bileklerimi arkadan ve ayak bileklerimden zincirliyor.

"Seni seviyorum," diye
fısıldıyorum. O da
bana fısıldıyor.

Ve kapının açılmasıyla tekrar ayrıldık. Septimus'u uzun ve karanlık koridorda takip ederken her iki yanımda da pazularımı kavrayan birer muhafız var. Roma İmparatorluğu'nun en büyük nakit ineğini kaybetmek üzere olan biri için neredeyse sıçırıyor ve heyecanlı görünüyor. Benim üzerimden *milyonlarca* sestercii kazandı.

"Emin misin Septimus?" diye soruyor muhafızlardan biri. "Bana savaşıyor durumda gibi göründü."

Septimus yüzünde sinsî bir sırıtışla döner. "Seni daha önce hiç hayal kırıklığına uğrattım mı, Thaddeus?"

İçime uğursuz bir sıkıntı çöküyor.

Thaddeus, "Tüm birikimimi ortaya koydum," dedi. "Yirmi üç sestercii."

"O zaman bu gece karnın inleyene kadar fındık faresi ziyafeti çekeceksin.

ve sakiniz merhamet dileyene kadar orospuları becermek," diyor Septimus gülerek.

Yürümeyi bırakıyorum ve hepsi bana dönüyor.

"Bana karşı bahis oynuyorsun," diyorum, neredeyse konuşamayacak kadar sersemlemiş bir halde.

Septimus omuzlarını silkiyor. "Bundan sağ çıkamayacaksın, eski dostum." Dehşet bir kurşun ağırlığı gibi üzerime çöktü.

"Peki ya Elovissa? Ona ne olacak?"

Fırsatını bulursam onu öldüreceğimi bildiği için geri çekiliyor.

"Onu bu sabah sattım," diyor gözlerinde hınzır bir parıltıyla. "Bundan sonra ikimiz de onu kullanmayacağız."

Kana susamış bir kükremeyele ona doğru hamle yapıyorum ama muhafızların sopaları hızlı ve sert bir şekilde kafamın arkasına iniyor. Dizlerimin üzerine düşene kadar tekrar tekrar.

Akan karanlığa karşı savaşıyorum, ama yüce Kaeso Vinicius bile onu sonsuza dek durduramıyor ve sonunda... sevgilimin adı dudaklarımdayken... onu ele geçiriyor...

Öğleden sonra güneşi üzerime vururken arenada dururken müthiş bir baş ağrısı çekiyorum.

Uyandığımda, savaşa çıkmadan önce her zaman bulunduğum odadaydım. Septimus hiçbir yerde görünmüyordu. Muhafızlar da öyle.

Özgürlüğe giden yolda savaşmaktan ve sevgilime geri dönmekten başka seçeneğim yok. Elovissa ile aramda duran her şeyi öldüreceğim. Ona bir daha köle olmayacağına dair söz verdim ve bu sözü yerine getireceğim.

Kalabalık heyecanla uğulduyor. Bu benim son dövüşüm ve Roma'daki herkes burada.

Bu anı yıllardır hayal ediyorum. Sonunda beni köleleştiren zincirleri kırdığım gün, ama şimdi karnımı heyecan yerine korku dolduruyor.

"Bundan sağ çıkamayacaksın, eski dostum."

Septimus'un sözleri kafamın içinde yankılanıyor. O demir kapıların ardında benim için ne gibi dehşetler planlamış olabilir?

"Roma halkı!" diye bağırıyor spiker ve kalabalık tezahürlara boğuluyor. "Hepinizin beklediği an geldi! Dünyanın gelmiş geçmiş en büyük gladyatörü, Kaeso Vinicius, yüzüncü kez dövüşüyor!"

Sıra sıra dizilmiş özgür adamlara bakarken kalabalığın uğultusu kulaklarıma hücum ediyor.

"Eğer galip gelirse, serbest bırakılacak," diye devam ediyor spiker bir yuhalama dalgası eşliğinde. "Ama eğer ölürse-"

Kalabalık tekrar tezahürata başladı. Beni yıllardır seviyorlar ama kalabalık acımasız bir canavar ve kan döküldüğünü görmek istiyorlar. Ve bu benim son savaşım olduğu için, dökülmesini istedikleri kan benim kanım.

"Eğer ölürse," diye devam ediyor spiker, "büyük Kaeso Vinicius'un ruhu sonsuza dek Kolezyum'da kalacak!"

Kalabalık onaylarcasına kükrerken başımı sallıyorum. Ruhum ait olduğu yerde, Elovisa'nın yanında olacak.

"Karşınızda, bize bu tarihi final maçını getiren yüce varlık. İmparator Vespasius!"

İmparator Vespasius locasına doğru yürüyor ve kalabalığa el sallıyor. Benim kadar sıcak karşılanmadı.

General Gaius Agricola dışarı çıkar ve dün yan yana oturdukları zamanın aksine, İmparator'dan olabildiğince uzakta oturarak mesafesini korur. Görünüşe göre aralarındaki diplomasi gerginleşiyor.

Derin bir nefes alıyorum ve kalabalık sessizleşirken İmparator'a dönüyorum. "Ölmek üzere olan bizler," diyorum kılıcımı havaya kaldırarak, "sizi selamlıyoruz!"

İmparator bana başıyla selam veriyor ve ardından kargaşayı izlemek üzere altın tahtına oturuyor.

"Colosseum'a ilk kez geliyor," diye devam ediyor spiker, "ama savaşa yabancı değil. Galya'nın yenilmez, hüküm süren şampiyonu. İmparatorunuz size Argiotalus Cerethreus'u getirmekten gurur duyuyor!"

Kapılar açıldığında kalabalık hiç duymadığım kadar yüksek sesle bağırıyor ve gördüğüm en iri adam elinde sevgilimden daha uzun iki başlı bir baltayla dışarı fırlıyor. Baltasıyla kuma bir çizgi çizerken güneş gümüş göğüs zırhını parlatıyor ve ardından kalabalığa vahşi bir kükreme salıyor. Spiker sessizlik için beklerken onlar bu yabancıyı alkışlıyor.

"Argiotalus Cerethreus'un yanında dövüşüyorum," diye bağırıyor kalabalığın heyecanına. "Hispania'nın yenilmez, hüküm süren şampiyonu... Vahşi Theodosius!"

İri yarı bir İspanyol arenaya girip tek gözüyle bana bakarken kılıcımın kabzasını sıkıyorum. O sonuncusu değil...

Spiker konuşmasını bitirdiğinde, İmparatorluğun dört bir yanından gelen beş namağlup şampiyon karşımda duruyordu. Maçın başlangıcını işaret eden trompet sesleri duyulurken sabırsızlıkla omuzlarımı yuvarlıyorum.

Bir yan kapı kayarak açılır ve dört kaplan katliama katılmak ve kaosa katkıda bulunmak üzere arenaya salındığında tüm gözler oraya çevrilir.

Başlamak için işaretini bekleyen İmparator'a bakarken hırıltılarını duyabiliyorum. Kılıcımı havada savururken adrenalin pompalıyor, bir an önce bu işi bitirip Venüs'üme dönmek için sabırsızlanıyorum.

Ama sonra... Onu gördüm...

Bir avuç başka köle kızla birlikte İmparator'un locasına sürükleniyor ve ayaklarının dibine atılıyor. Dişlerimi sıkıp gözlerimi ölü adama dikerken öfke içimi parçalıyor. İmparator olması ya da elli bin şahit olması umurumda değil, benim olana sahip olabileceğini düşündüğü için yüzümde bir gülümsemeyle kılıcımı kalbine saplayacağım.

Tam ben ona doğru koşmaya başladığımda başparmağını kaldırıyor. Beş şampiyon bana doğru koşmaya başladığında kalabalık alkışlıyor.

Theodosius önce önümü kesiyor, kılıcını sallıyor ve yabancı dilinde bir şeyler mırıldanıyor. Dönüyorum ve kılıcımı karnına saplıyorum. Ağzının kenarlarından sızan kanla dizlerinin üzerine çökerken hâlâ kendi kendine mırıldanıyor.

O Elysium'a gidiyor ama ben ait olduğum yere, Elovissa'nın yanına gidiyorum.

Diğer ikisi arkamda daire çizerken iki şampiyon daha önüme geliyor. Etrafım kılıçlarla çevrili.

Bir anda bir kaplan ortaya çıkıyor ve Trakya şampiyonunun sırtına atlıyor. Şimdi arkamda dövüşebilecek durumda sadece bir adam var. Dönüp kılıcımı fırlatıyorum. Kabzasına kadar göğsüne batıyor ve boğazından bir gırtlak sesi çıkarken geriye yuvarlanıyor.

Gözlerim tekrar kadınıma kayıyor. İmparator onun bileğini tutmuş ve onu kucağına çekmeye çalışıyor ama benim vahşi Venüs'üm ona karşı koyuyor.

"Senin için geliyorum!" Ona bağıryorum. Ve İmparator'a... "Ben de senin için geliyorum!"

Dişlerimi sıkıyorum ve çıplak ellerimden başka dövüşecek bir şeyim olmadan iki silahlı gladyatöre doğru koşuyorum.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Elovissa

KAESO İKİ SİLAHLI KİŞİYE SALDIRIRKEN BİR HAYVAN GİBİ DÖVÜŞÜYOR önündeki şampiyonlar. Rakiplerine sert yumruklar ve yıkıcı tekmeler indirirken onun etrafta dolaşmasını ve savrulan bıçakların altından geçmesini izlemek bir güzellik.

Oturup huşu içinde izlemek isterdim ama bu kötü kokulu İmparator'un elleriyle mücadele etmekle meşgulüm.

"Bırak beni!" Elimi yanağına vurup onu olabildiğince sert bir şekilde iterken bağıyorum.

"Seni küçük kaltak," diye tıslıyor kolumdan tutup beni kucağına çekerken. Muhafızlar da dahil olmak üzere Coloseum'daki tüm gözler adamımın üzerinde, en yenilmez ihtimalleri nasıl yendiğini izliyor. Dünyanın en iyi beş savaşçısıyla dövüşüyor ve kolayca kazanıyor.

Benim için savaştığını bildiğim için kalbim çarpıyor. Bu vahşi öfkeyi onun içinden çıkarıyorum. Beni gördüğünde gözlerinde gördüm. İçinde bir şalter attı. Gözleri karardı, hayvani bir hal aldı, sahiplenici bir öfkeyle doldu taşı.

"Kes şunu!" diye tıslıyor İmparator beni kucağında tutmaya çalışırken. "Ben İmparator'um! Seni astırabilirim!"

Ayağa kalkmak için mücadele ediyorum ve onu itiyorum. Tokat hızlı geldi. Ve
Sert.

Sendeleyerek General'in yanına dönerken gözlerime su çarpıyor. Hâlâ iyi olduğundan emin olmak için Kaeso'ya bakıyorum ve geniş kahverengi gözlerindeki öfkeli bakışı gördüğümde ürperiyorum.

Çok öfkeli.

Sanırım tokadı gördü.

Bir saniye bile tereddüt etmeden, boğuştuğu iki adamdan birinin boğazına yumruk atıyor. Diğerinin kılıcını eline alır ve ileri doğru çekerek adamın göğsüne saplar. Önünde duran son gladyatör kanlı kılıcını arkadaşının göğsünden çekip çıkarıyor ve Kaeso'ya doğru tutuyor. Eli titriyor ve kılıcı titretiyor.

Kaeso çelikleşmiş sinirleri ve vahşi öldürücü enerjisiyle yerdeki kılıcı alır ve rakibinin eline verir. Dövüş uzun sürmez. Birkaç kılıç şakırtısının ardından Kaeso'nun rakibi boynunda bir kılıçla ölü olarak yere düşerken yenilginin gürültüsü duyulur.

Adamın ölü bedeni kuma çarpmadan önce Kaeso duvara sıçırıyor ve İmparator'un locasına tırmanıyor. Kendini taş duvarın üzerine çekiyor ve İmparator'un önünde duruyor, kanlar içinde ve zor nefesler alıyor.

"Harika bir gösteri!" diyor İmparator ayağa kalkıp ellerini çırparken. "Aferin, Kaeso!"

"Kızımı *tokatladın* mı?" diye sorar derin ve soğukkanlı bir sesle. İmparator'un yüzü düşer. Kafası çok karışmış görünüyor. "Ne-?"

Aceleyle adamımın yanına gidiyorum ve Kaeso ağır bir kolu omzuma doluyor.

"Oh," diyor İmparator yüzü soluklaşırken. "O senin mi? Ben-"

Kaeso İmparator'un üzerine atılıp koca elleriyle kafasını kavradığında nefesim kesiliyor. Kaeso sertçe sıkıp kafatasını ezerken İmparator çığlık çığlığa bağıyor. İmparator yumruklarını Kaeso'nun devasa göğsüne ve kollarına indiriyor ama adamımın gazabını durdurmak için hiçbir şey yapmıyorlar.

"O *benim*," diye tıslıyor derin ve hırıltılı bir sesle. "Ve ona dokunan herkes ölür."

Kaeso İmparator'un titreyen bedenini aşağıdaki arenaya fırlatırken tüm kalabalık hep bir ağızdan soluk soluğa kalır. Yere düştüğünde çıkardığı gümbürtü aç kaplanların dikkatini çeker ve koşup üzerine atlarlar, taze cesedi için dövüşürken onu parçalara ayırırlar.

General Gaius Agricola yanımdaki koltuğundan fırladı ve muhafızlarına emirler yağdırmaya başladı. "Şehrin kapılarını kapatın. Toplayın

Senatörler. Ben devralıyorum."

İmparator halk tarafından hiç sevilmiyordu ve herkes onun korkunç ölümünü izlerken tezahürat yapıyordu.

Gladyatörüm koruyucu kollarını bir kez daha bana doladığında General "Kaeso!" diye bağırıyor.

İkimiz de birkaç uzun ve gergin saniye boyunca ona bakıyoruz. Kaeso az önce İmparator'a elli bin kişinin önünde suikast düzenledi. Bizim de idamımızı emredecek mi? Kaeso gibi bir canavar bile koca bir Roma ordusuyla savaşamaz ve General'in Roma'nın eteklerinde kamp kurduğu şey de tam olarak bu.

General başını sallayarak, "Teşekkür ederim," dedi. "Şimdi acele edin ve gidin. Özgür olun."

Kaeso başka bir şey söylemeden beni tutup omzuna attı. Bacaklarımın arkasına tutunuyor ve koşuyor.

Özgürlüğümüze, geleceğimize, buradan başka bir yere...

DOKUZUNCU BÖLÜM

Kaeso

KOLEZYUM'DAKİ KİTLELER ROMA SOKAKLARINDA KAOS YARATIRKEN General Gaius'un ordusu şehri ele geçirmek için harekete geçer. Az önce kaplanlara yedirdiğim İmparator'a sadık şehir muhafızları onlarla savaşmak için buluşur.

Venüs'ümü tutup onunla birlikte güvenli bir yere kaçarken kılıç şakırtıları ve ölmekte olan adamların çığlıkları etrafımızda çınlıyor. Bu benim savaşım değil. Benim savaş günlerim sona erdi.

Tamam, belki bir tane daha.

Eski ustam Septimus'un büyük servetini bir arabaya yüklediğini görüyorum. Bu, Roma şehrini ele geçiren ilk General değil ve ele geçirdiklerinde askerler zengin vatandaşlardan çalmayı severler. Septimus'un bunu bildiğinden ve bir süre saklanmak için kaçtığından eminim.

Yaklaştığımı görünce gözleri irileşiyor ama korkusunu rahat bir gülümsemeye örtüyor. "Başardın, eski dostum. Senin için endişeleniyordum."

Ben öldürücü bir niyetle ona doğru hücum ederken arabasına biraz daha yaklaşıyor. "Venüs'ümü mü sattın? İmparatora mı?"

Çenesi titriyor ama korkusunu hemen başka bir gülümsemeye gizliyor. "Kesinlikle yapmadım," diyor öfkeyle. "İmparator'un muhafızları onu senden çaldı."

"O yaptı," diyor Elovissa ona ters ters bakarken. "Hücreme geldi ve beni aldı. Beni İmparator'un kucağında görmeni istediğini söyledi."

seni oyundan düşürür."

"Yalan söylüyor!" Septimus'un rahat tavrı çatlamaya ve gerçek paniği ortaya çıkmaya başlar. "Birbirimizi ne zamandır tanıyoruz, Kaeso? Sana iyi davrandım! Benim yerime ona mı inanacaksın? O bir *fahişeden* başka bir şey değil!"

Elim dışarı fırlıyor ve onun korkak boynuna dolanıyor. Elleri kalın bileğime dolanırken "*Lütfen!*" diye nefes nefese kalıyor. "Sana para vereceğim!"

"Benim üzerimden kazandığın para mı?" Biraz daha sıkarken soruyorum. Ağzı açılıyor ama bir şey çıkmıyor. "Elovissa'dan kazandığın para mı?"

Ben onu boğarken bronzlaşmış teni mavinin açık bir tonuna dönüşmeye başlıyor.

Kocaman gözleri kapanmaya başladığında "Servetini alacağım," diyorum. "Çünkü o benim. Onu *ben* kazandım. Bunu hak *ediyorum*. Sen Hades'in seni Yeraltı Dünyası'nda beklediğinden başka hiçbir şeyi hak etmiyorsun."

Vücudu sertleşene ve gözleri kararana kadar sıkıyorum. Bıraktığımda, cansız bir yığın halinde yere düşüyor.

Elovissa ona boş bir yüzle bakarken, "Arabada," diyorum. "Böyle şeylere bakma aşkım."

Aceleyle arabanın koltuğuna oturdu ve ben de yanına atlayıp iki atın dizginlerini tuttum.

"Bu Pegasus!" diyor soluk soluğa.

"Hayır aşkım," diyorum gülümseyerek. "Pegasus'un kanatları var. Bunlar sıradan iki at."

Bana gözlerini deviriyor ve sırtıyor. "Bunu biliyorum! O benim atım. Pegasus. Birlikte kaçtık ve şimdi burada. Septimus ikimizi satın aldı. Nerede olduğunu bilmiyordum."

Septimus'un biriktirdiği tüm hazinelerle dolu sandıklarla birlikte şehirden çıkarken kalbim göğsümde kabarıyor. Artık bizim.

Ama daha da önemlisi, birbirimize sahibiz. Ve biz asla buna izin vermeyeceğiz.

Git.

Dört uzun seyahat gününün ardından Girit adasına gitmek üzere bir tekneye biniyoruz. Oradan da daha önce hiç görmediğim küçük bir adaya yelken açacağız.

Bir aile kurabileceğimiz ve Elovissa'mın hak ettiği hayatı yaşayabileceğimiz hayaller.

Teknenin pruvasında dururken ona "Sen şimdiye kadar gördüğüm en güzel yaratıksın," diyorum. Güneş göz alıcı sarı saçlarında parlıyor, sanki Venüs'ün kendisi saçlarını kutsamış gibi ışıldamasını sağlıyor.

Ilık esinti muhteşem yüzünü yıkarken gülümsüyor. "Bana gördüğün geleceği tekrar anlat."

Onu kollarıma aldığımda inliyor. Bu kadına dokunmaya asla karşı koyamıyorum. O yanımda değilken vücudum ağrıyor.

"Küçük ve sakın bir adada denize bakan bir çiftlik satın alacağız; burada tek kavgaya güneşten yıpranmış kayalara vuran yumuşak dalgalar arasında yaşanacak."

Bana bakarken gülümsüyor. Septimus'un benim harcamalarımla biriktirdiği servet oldukça önemli ve istediğimiz mülkü satın alabiliriz.

"Erkek çocuklarımız olacak. Hem de bir sürü. Bir orduya yetecek ya da bizi adanın en zengin çifti yapacak kadar büyük bir hasat kaldıracak kadar kaslı altı genç oğlan."

"Altı mı?" diyor yutkunarak. "Hepsi erkek mi?"

"Evet," diyorum başımı sallayarak. "Hepsi iri yarı genç çocuklar."

"Bunu seçebileceğini sanmıyorum," diyor yumuşak göğüslerini karnıma bastırırken.

Tekne anakaradan uzaklaşıp her geçen saniye daha mükemmel görünen yeni geleceğimize doğru yol alırken durdurulamaz bir gülümsemeyle "Göreceğiz," diyorum. "Benim gibi erkeksi bir adam, kadını erkeklerle çiftleştirmekten başka bir şey yapamaz."

Sanki benim bilmediğim bir şey biliyormuş gibi bana bakıp gülümsüyor.

"Sabırsızlanıyorum," diyor ve ben de elimde olmadan ağzını derin ve şehvetli bir öpücüğe boğuyorum.

EPİLOG

Elovissa

16 yıl sonra.

KAESO ÇOCUK SAYIMIZ KONUSUNDA HAKLIYDI - ALTI - AMA BU tahminlerinin doğruluğunun sona erdiği yer.

"Kahvaltı!" Buğdaylı krepler hazır olduğunda bağıriyorum.

Masaya ilk oturan Kaeso'nun hemen ardından altı kızı geliyor.

"Merhaba baba," diyor hepsi teker teker, yanaklarından öperek.

masanın etrafındaki yerlerini aldılar. Baş tarafta oturduğu yere doğru yürüyorum ve onların hurma, bal, ızgara balık, fındık, şeftali ve buğday kreplerinden oluşan kaselere dalmalarını izlerken kolunu belime doluyor.

Altı sarışın kızın tabaklarını doldurmasını izlerken yüzündeki ifade saf bir neşe.

"Bugün çalışıyor musun baba?" diye soruyor sekiz yaşındaki Camilla.

Tabağını yemekle doldururken, "Vigiles'in adadaki tek üyesi benim Camilla," diyor. "Çalışmadığım zamanlarda bile hep çalışıyorum."

Beş bin kişilik şirin adamız Kaeso'yu kendilerini gözetlemesi ve sokaklarda devriye gezmesi için seçtiğinde suç oranı bir gecede sıfıra indi. Sanırım suçlular üniforması içindeki dev gibi adamıma bir kez baktılar ve emekli olmaya karar verdiler.

"Ama resim yapacak mısın?" Camilla soruyor.

Bana bakıyor ve ben de gülümsüyorum. "Evet," diyor sırtarak. "Su kenarında resim yapmayı planlıyordum."

Kızlar bir şeylerin peşinde. Şüphesiz fesatlık. Adada Kaeso'dan korkmayan tek insanlar onun kızları. Başları belaya girdiğinde, emir vermeye ve sert adam olmaya çalışır, ancak hepsi onun havlamasının içini görür.

"Bir aslan gibi hırlıyor ve saldırıyorsun," diyorum ona her zaman, "ama kızların biliyor ki söz konusu onlar olduğunda, gözlerinde kalpler olan küçük bir yavrudan başka bir şey değilsin."

"O kadar belli mi ediyorum?" diye sırtarak cevap veriyor.

Alba geniş bir gülümsemeyle, "Bahse girerim şimdiye kadarki en iyi başyapıtını çizeceksin," diyor.

Evet. Kesinlikle yaramazlık peşindeler.

Yemek bittikten ve kızlar temizlendikten sonra, beni ve Kaeso'yu yalnız bırakarak evden kaçıyorlar.

"Seninle yürüyebilir miyim?" Resim malzemelerini topladığında soruyorum. "Elbette," diyor gülümseyerek kolunu bana doladığında.

"Ben de

ilham perime asla hayır demem."

Muhteşem pırıl pırıl turkuaz denizin yanındaki çiftliğimiz boyunca yürürken yüzümde ayrılmayı reddeden bir gülümseme var. Tıpkı Kaeso'nun yıllar önce hayal ettiği ve bana tarif ettiği gibi.

Ada, gözlerinizi yaşartacak kadar yürek burkan dinginlikteki doğal güzellikleriyle güvenli ve dost canlısıdır.

Bu adamla geçirdiğim son on altı yıl, hayatımın hayal edebileceğimden çok daha iyi geçmesini sağladı. O sadık bir baba, sevgi dolu bir koca ve inatçı, tatmin edici bir aşık oldu.

Bu adada harika bir hayat kurduk ve artık ailemiz gibi hissettiğimiz tonlarca arkadaşımız var. Onlar benim gerçek ailemden daha iyi oldular.

"Bu çok güzel bir manzara," diyorum suyun kenarında durarak. Güneş denizin üzerinde parıldıyor, ağaçlar rüzgârda hafifçe sallanıyor. Uzun çimenlerin arasında rengarenk çiçeklerle çevriliz. "Çok güzel bir tablo olurdu."

Yeni adamıza varıp evi ve çiftliği satın aldığımızda, Kaeso arka odada bırakılan resim atölyesini keşfetmişti. Orayı temizlemek ve tüm o 'ıvır zıvır' atmak için içeri girdi, ancak birkaç saat sonra onu kontrol etmeye gittiğimde, benim en muhteşem resmimi yapmaya başlamıştı. Fırça kullanmada olduğu kadar resim yapmada da çok yetenekli.

Kılıç ve şimdi hobi olarak ve eski hayatının yankılanan çığlıklarını hafifletmeye yardımcı olmak için resim yapıyor.

"Oldukça güzel," diyor muhteşem manzaraya bakarken. "Ama senin kadar güzel değil."

Gözlerindeki o bakışı gördüğümde zor yutkunuyorum. Beni *altı* kez hamile bırakan bakış.

"Kıyafetlerini çıkar," diyor hırlayarak. Tenim karıncalanırken etrafıma bakıyorum. "Burası mı?" "Burası özel bir yer."

Kollarımı göğsümde kavuştururken utangaç ve mahcup hissederek, "Gençliğimde yaptığın resimlerimi seviyorum," diyorum. "O zamanlar çok güzeldim."

"Şimdi daha güzelsin," diyor hararetli gözleri beni içine çekerken.

"Karnımda çizgiler var ve göğüslerim bir ağacın ağırlaşmış dalları gibi sarkıyor."

"Kıyafetlerini çıkar," diye emrediyor beni her zaman harekete geçiren o sert ve baskın sesiyle.

Yutkunuyorum.

"Başka bir şeyi okşamaya başlamadan önce o boya fırçasını ancak iki kez kullanabilirsin."

Aç gözleri daha da kararırken sırtıyor. "Bunu görmek istemiyor musun?"

Bunu 0,2 saniye boyunca düşünürken sertçe yutkunuyorum. "Tamam," diyorum gömleğimi tutup kaydırarak çıkarırken, çocuklarımın emip kuruttuğu ama onun bir şekilde hâlâ sevdiği çıplak göğüslerimi gösteriyorum. "Bu yeterli mi?"

"Altılar da."

Pantolonumu aşağı çekerken kalçalarımı sallayarak sırtıyorum. "Bu pazarda satmak için biraz fazla müstehcen olacak."

Beni izlerken dudaklarını yalıyor. "Bu sadece benim gözlerim için," diyor alçak gırtlaklı bir sesle. "Tıpkı vücudunun sadece benim gözlerim için olduğu gibi."

Ve tıpkı söylediğim gibi, soyunup kaya gibi sert erkekliğiyle bana doğru yürümeden önce fırçasıyla iki vuruş yaptı.

"Bu sefer bir erkekle mi yapsak?" O derinlere doğru iterken sırtarak soruyorum.

İniltiye dönüşmeden önce gülümsüyor "Hayır. Kızlar bana karşı büyüyor. Zararsız bir yavru olmayı seviyorum."

Ve dakikalar sonra, rahmimde yedinci bir kız çocuğu büyüyor.

Şimdiden söyleyebilirim, tıpkı ilk altıda olduğu gibi.
Ve tıpkı diğerleri gibi, mükemmel olacağını biliyorum.

Son!

ÇEKİNME. GEL BENİ TAKİP ET...

SEN İSTEMEDİKÇE İSİRMAM.

Olivia T. Turner'ın kitaplarının tam listesine şu adresten ulaşabilirsiniz:

www.OliviaTTurner.com

amazon.com/author/oliviattturner

GELİN VE ÖZEL FACEBOOK GRUBUMA
KATILIN!

OTT Aşığı Olmak İçin Buraya Tıklayın!

Olivia T. Turner'ın VIP okuyucuları için özel bir grup. Olivia ile etkileşime geçmek, en son OTT haberlerini almak, kapaklara ilk bakış, tanıtımlar, özel alıntılar, çekilişler ve daha fazlası için gelin!

Katılmak için Üst Düzey Alfa Erkeklerini sevmelisiniz!

OTT'A TAKINTILI OLMAK

En son OTT haberleri için e-posta listeme kaydolun ve başka hiçbir yerde bulamayacağınız ücretsiz bir kitap kazanın!

TAKINTILI

Olivia T. Turner tarafından
Posta Listesine Özel!

Ofisimin penceresinden dışarı baktığımda ve onu yan binada gördüğümde, ona sahip olmam gerektiğini biliyorum.

Sırf ona yakın olmak için çalıştığı tüm şirketi satın aldım.

Ofisimde bana bağlı olarak çalışacak.

Altta, üstte, *yanlarda-her* alanda birlikte çalışacağız.

Pozisyon.

Bu genç ve masum kız, çalışanlarımı nasıl çalıştırdığımı öğrenecek.

Sert.

Ve yeni zengin CEO'sunun şimdiden ona *takıntılı* olduğunu.

Bu baskın ve güçlü CEO fazla mesai için yalvarmanıza neden olacak!

Sadece bana mı öyle geliyor yoksa takım elbiseli ve kravatlı ateşli kaslı bir alfadan daha iyi bir şey yok mu!

Tüm kitaplarım sıfır hile ve garantili tatlı bir HEA ile GÜVENLİDİR. Keyfini çıkarın!

Ücretsiz kopyanızı almak için buraya tıklayın!

AUDIOBOOKS

Tüm sesli kitap koleksiyonuma göz atın!

En sevdiğiniz OTT hikayelerinden her zaman daha fazlasını ekliyorum!

[OTT Sesli Kitaplar](#)